

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 "

ของ วัลลภา สานา

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาฯ เพ็งพุ่ม)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา อ่อนธานี)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	วัลลภา สานา
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาพร เพ็งพุ่ม
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. ภาษาไทย, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2564
คำสำคัญ	แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับ นักเรียน ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อศึกษาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD 2) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และ 3) แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สถิติที่ใช้ในวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสถิติ t – test Dependent

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 77.38/78.50 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้
2. ผลการทดสอบหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรง

ตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จึงสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนได้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

Title	THE DEVELOPMENT OF SPELLING PRACTICE ON NON-CORRESPONDING FINAL CONSONANTS BY USING STAD-COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE FOR PRATHOMSUKSA 3
Author	WANLAPHA SANA
Advisor	Assistant Professor Brapaas Pengpoom, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Thai Language, Naresuan University, 2021
Keywords	spelling practice, collaborative learning, STAD technique

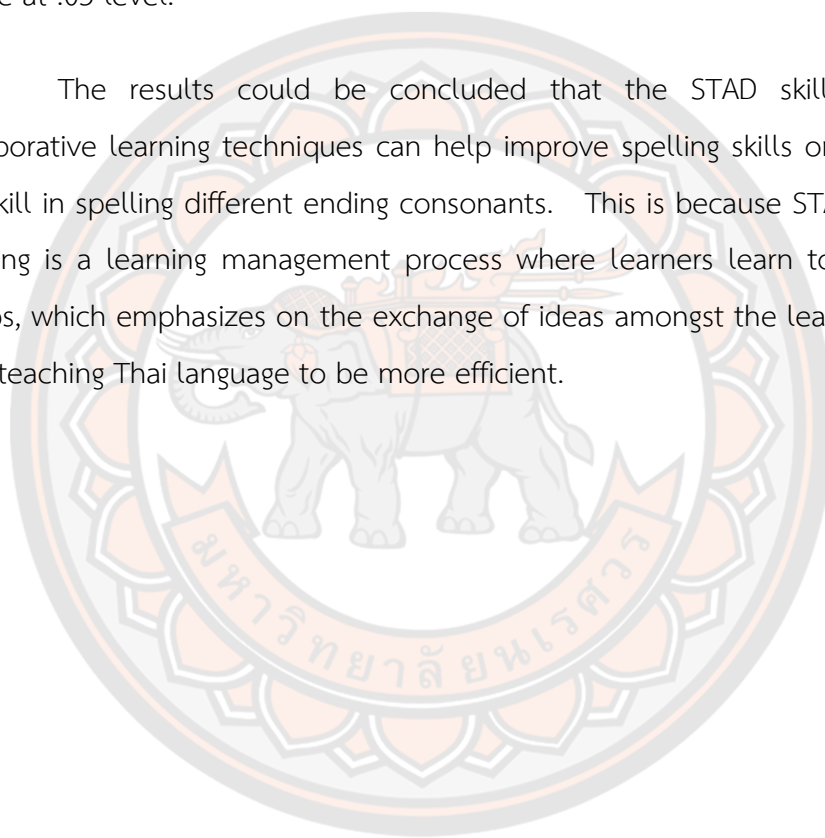
ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to determine the efficiency of Thai language skills practice on the skill in spelling different ending consonants together with collaborative learning by using STAD technique for elementary 3 students with 75/75 criteria of effectiveness and 2) to study the students' spelling skills before and after using the spelling skill practice skills practice on the skill in spelling different ending consonants together with collaborative learning by using STAD technique for elementary 3 students. The sample consisted of 20 students in elementary school grade 3 at Ban Nong Rangsit School, under the Sukhothai Primary Educational Service Area Office 2, semester 2 of the academic year 2021, totaling 20 people obtained by purposive sampling method. The tools used in the research were 1) a learning management plan to be used with the spelling skill exercises on the subject of the skill in spelling different ending consonants together with collaborative learning by using STAD technique. 2) The spelling skill exercises on the subject of the skill in spelling different ending consonants together with collaborative learning by using STAD technique and 3) The spelling skill exercises on spelling different ending consonants. The statistics used to analyze the data were percentage, mean, standard deviation and t-test dependent statistical test. The results of the research appeared as follows: 1. The spelling skill exercises on the subject of the skill in spelling

different ending consonants together with collaborative learning by using the STAD technique for elementary 3 students had E_1/E_2 value of 77.38/78.50, which exceeded the threshold of 75/75 according to the prescribed hypothesis.

2. Students after using the spelling skill exercises on the subject of the skill in spelling different ending consonants combined with cooperative learning using STAD technique, students had statistically significantly higher spelling skills than before at .05 level.

The results could be concluded that the STAD skills practice and collaborative learning techniques can help improve spelling skills on the subject of the skill in spelling different ending consonants. This is because STAD collaborative learning is a learning management process where learners learn together in small groups, which emphasizes on the exchange of ideas amongst the learners, which will help teaching Thai language to be more efficient.

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาฯ เพ็งพุ่ม อาจารย์ที่ปรึกษา ดร. สุกัญญาโสภี ใจกล้า คณะกรรมการภายนอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. น้ำทิพย์ อองอาจวานิชย์ อาจารย์สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธูรส อาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่ให้คำแนะนำและตรวจทาน แก้ไข ให้ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษยาภาณุจันทร์ โดพิทักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, นางดวงนวล นิลสนธิ ครู ค.ศ. 3 โรงเรียนบ้านกลางดง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย และนายธเนศ มยุรา ครู ค.ศ. 3 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์ อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์และมีคุณค่า

ขอขอบคุณผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต, โรงเรียนบ้านสามหลัง และโรงเรียนบ้านลานตาเมือง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ที่ให้ความอนุเคราะห์ อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่คอยให้ความรู้ แลกเปลี่ยนข้อมูลในการทำวิจัย

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา และผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจและการให้สนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและผู้สนใจบ้าง ไม่มากก็น้อย

วัลลภา สานา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุณูปการ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	14
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	14
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	18
ความสำคัญของการวิจัย.....	18
ขอบเขตการวิจัย.....	18
นิยามศัพท์เฉพาะ	19
สมมุติฐานของการวิจัย	20
กรอบแนวคิดการวิจัย	21
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	23
1.1 ลักษณะการเรียนรู้ภาษาไทย.....	23
1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....	24

1.3 คุณภาพผู้เรียน.....	25
1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	26
2. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา.....	29
3. การเขียนสะกดคำ.....	30
3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ.....	30
3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ.....	31
3.3 สาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิด.....	32
3.4 การสอนเขียนสะกดคำ.....	32
4. แบบฝึกทักษะ.....	35
4.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ.....	35
4.2 หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ.....	36
4.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี.....	37
4.4 ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ.....	38
5. การเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	41
5.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	41
5.2 หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	42
5.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	43
5.4 เป้าหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	45
5.5 ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	45
5.6 เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ.....	46
6. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	50
6.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD.....	50

6.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	51
6.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD	54
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	56
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	59
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	59
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง.....	60
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง.....	60
5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
7. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
บทที่ 5 บทสรุป.....	78
สรุปผลการวิจัย.....	79
อภิปรายผล	79
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม.....	83
ภาคผนวก.....	89
ประวัติผู้วิจัย	161

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ผลรายงานการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test: NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต ในด้านความสามารถด้านภาษาไทย	15
ตาราง 2 คำที่เขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้แก่ มาตราตัวสะกดแม่ กก, มาตราตัวสะกดแม่ กน, มาตราตัวสะกดแม่ กด และมาตราตัวสะกดแม่ กบ จากบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 140 คำ	24
ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ...	62
ตาราง 4 ผลพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	65
ตาราง 5 กำหนดการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	70
ตาราง 6 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	76
ตาราง 7 การวิเคราะห์ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	77

ตาราง 8 ผลคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	140
ตาราง 9 แสดงผลพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	144
ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75	145
ตาราง 11 แสดงผลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	147
ตาราง 12 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	149
ตาราง 13 แสดงผลพิจารณาความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	154
ตาราง 14 ผลคะแนนค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	156
ตาราง 15 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.....	158

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	21
-------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม เป็นเอกลักษณ์ของชาติ อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย ที่สำคัญที่สุด คือ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและตรงตามจุดหมายในด้านการแสดงความคิด ความต้องการและความรู้สึก นอกจากนี้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันการเปลี่ยนแปลงในสังคม ซึ่งภาษามีทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนซึ่งเป็นเอกลักษณ์ และภูมิปัญญาของชาติที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เรียนรู้พัฒนาคน และรักษาความเป็นชาติไว้ในความยั่งยืน และความเป็นหนึ่งเดียวกัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, น. 1)

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 10) ได้เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย จึงได้มีการบรรจุรายวิชาภาษาไทยไว้เป็นวิชาบังคับของการศึกษาภาคบังคับไว้ทุกระดับชั้น โดยแบ่งมาตรฐานวิชาภาษาไทยออกเป็น 5 สาระ ดังนี้ สาระที่ 1. การอ่าน สาระที่ 2. การเขียน สาระที่ 3. การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4. หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5. วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ที่ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอ่านคล่อง เขียนคล่อง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างมากต่อการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะการเขียน การเขียนเพื่อในสื่อความให้ตรงความหมายนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะในการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง

การเขียนสะกดคำ คือ การกำหนดตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง โดยใช้เกณฑ์การเรียงลำดับพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจน และถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถถ่ายทอดความคิดของตัวเองออกมาเป็นตัวหนังสือ และทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายและจุดหมายของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง (นิธิพงษ์ ซอสนัทยา, 2537, น. 77) นอกจากนี้อดุลย์ บุญปลื้ม (2539, น. 10) ได้กล่าวว่าการเขียนสะกดคำ คือ วิธีการเรียงลำดับพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ภายในคำนั้น ๆ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน เพื่อจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้อง รู้หลักการ เกณฑ์ในการเขียนและสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ และปทุม หนูมา (2542, น. 11) ได้กล่าวว่าการเขียนสะกดคำ เป็นความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด ตัวการันต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน จากความหมายของการเขียนสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ เป็นการจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้

ถูกต้องตามหลักภาษา ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ การเขียนสะกดคำนั้นมีความสำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียน ถ้าเขียนสะกดคำผิด ความหมายของคำ ๆ นั้นก็จะเปลี่ยนไป ด้วยทำให้เกิดการสื่อสารที่ไม่ตรงความหมาย (กรมวิชาการ, 2558, น. 23) นอกจากนี้ การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อรายวิชาอื่น ๆ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน สาเหตุที่ทำให้เขียนสะกดคำผิด เกิดจากที่ผู้เขียนส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน เกิดจากการใช้แนวเทียบคำที่ผิดและเห็นคำที่สะกดผิดอยู่เสมอๆ ทำให้จำคำที่ผิดมาใช้ในการเขียน ซึ่งการสอนภาษาไทยให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กัน ทั้งทักษะการเขียนและการอ่าน (นราวัลย์ พูลพิพัฒน์, 2557, น. 48)

ดังนั้น ทักษะการเขียนสะกดคำ เป็นทักษะที่มีความจำเป็นอย่างมากและเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทย ที่ครูต้องตระหนักถึงความสำคัญ พร้อมทั้งช่วยแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำผิดจากการศึกษาของผู้วิจัยได้พบว่าในปัจจุบันการใช้ภาษาไทยของนักเรียนยังไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ยังคงเขียนสะกดคำผิดพลาด เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง สาเหตุมาจากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกสอนเขียนสะกดคำอย่างถูกวิธี ใช้แนวเทียบคำที่ผิด ไม่รู้หลักภาษา ไม่ได้ฝึกเขียน และมีตัวอย่างที่ผิดที่นักเรียนพบจากการใช้สื่อออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นต้น

จากรายงานผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต ในด้านความสามารถด้านภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตาราง 1 ผลรายงานการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test: NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต ในด้านความสามารถด้านภาษาไทย

ปี	คะแนนเฉลี่ยของประเทศ	คะแนนเฉลี่ยของโรงเรียน	คะแนนเฉลี่ยตัวชี้วัด
	ด้านความสามารถ ด้านภาษาไทย	ด้านความสามารถ ด้านภาษาไทย	ป.3/1 เขียนสะกดคำและ บอกความหมายของคำ
2561	53.18	34.28	28.19
2562	46.46	47.87	39.50
2563	47.46	39.28	32.14

ที่มา: แผนปฏิบัติงานประจำปีโรงเรียนบ้านหนองรังสิต, 2564, น. 9

จากตารางรายงานดังกล่าว แสดงให้เห็นผลสัมฤทธิ์จากการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (NT) ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต อยู่ระดับชาติอยู่ในเกณฑ์พอใช้ ตามผลการรายงานผลการประเมินคุณภาพผู้เรียน (NT) มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศและต่ำกว่าเกณฑ์เป้าหมายของการประเมินที่โรงเรียนกำหนด คือร้อยละ 60 ซึ่งสาเหตุมาจากนักเรียนส่วนมากยังเขียนสะกดคำผิด อาจเนื่องมาจากการขาดทักษะในการฝึกการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง โดยการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนักเรียนต้องเข้าใจหลักภาษา เรื่องของมาตราตัวสะกดให้มากยิ่งขึ้น ซึ่งคำที่สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยเฉพาะมาตราแม่ กก, มาตราแม่ กด, มาตราแม่ กน และมาตราแม่ กบ เป็นคำที่มีตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตราอยู่เป็นจำนวนมาก ทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการเขียนสะกดคำ กล่าวได้ว่าการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง จะทำให้นักเรียนสามารถสื่อความหมายได้ดีและถูกต้องตามเจตนาการสื่อสารของนักเรียน

จากความสำเร็จและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการเขียนสะกดคำเป็นทักษะพื้นฐานและจำเป็นต่อทักษะการเขียนในด้านอื่น ๆ และการดำเนินชีวิต โดยผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา ประกอบไปด้วย มาตราแม่ กก, มาตราแม่ กด, มาตราแม่ กน และมาตราแม่ กบ โดยร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต เพื่อพัฒนาแก้ไขข้อบกพร่องทักษะในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงตามมาตรา โดยพัฒนาจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยและบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมบรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกทักษะยังช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะและทบทวนเนื้อหาได้ตลอดเวลา ดังที่ สุกิจิตร คงสุวรรณ (2550, น. 52) กล่าวว่าไว้ว่าแบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ถือเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่จะช่วยในการฝึกฝนและเสริมทักษะทางภาษาที่สามารถแก้ปัญหาการอ่าน การเขียนของนักเรียนได้ดีสามารถทดสอบและประเมินผล ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของนักเรียนเฉพาะจุด นักเรียนสามารถทราบผลความก้าวหน้าของตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานขณะที่เรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง โดยสามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนได้ด้วยตนเอง และจดจำเนื้อหาได้คงทน

นอกจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จด้านการเรียนรู้ตลอดจนเกิดความเข้าใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น การได้นำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่เป็นวิธีการสอนที่จะช่วยแก้ไขปัญหาคำนวณได้ เพราะ เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก 4 - 5 คน แต่ละกลุ่ม ประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ผู้เรียนจะทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันและกัน มีความรับผิดชอบทั้งตนเองและส่วนรวม เพื่อให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังที่ สลาบิน (Slavin, R , 1980 กล่าวใน จิรนนท์ ฤกษ์โชติ, 2558, หน้า 29) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD คือ การเรียนเป็นทีมที่มีผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมเรียนรู้และปฏิบัติงานอย่างสนุกสนาน มีการได้รับของรางวัลสำหรับทีมที่มีสมาชิกสามารถทำคะแนนมากกว่าคะแนนฐานของตนเอง โดย คำว่า STAD แปลความหมายได้ ดังนี้ S (Student) คือ กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถ ทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งร่วมอยู่รวมกันในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเดียวกัน T (Team) คือ กลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิกที่ละความสามารถทางการเรียนรู้ ที่มีความรู้จะต้องอธิบายให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ A (Achievement) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม จะดูได้จากการประเมินตามสภาพของสมาชิกในกลุ่มและแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น และ D (Division) คือ การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ กลุ่มละ 4-5 คน โดยมีอัตราส่วน ระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เป็น 1:2:1 โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ได้มีความเหมาะสมกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัย เนื่องจากเป็นห้องเรียนที่มีนักเรียนแต่ละความสามารถ ที่มีผู้เรียนแต่ละชั้นเพียงห้องเดียว จึงไม่สามารถละกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถออกเป็นกลุ่มได้ ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD จึงเหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนแต่ละความสามารถ

การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ได้มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่อง การพัฒนากิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (พจนีย์ บุญสว่าง, 2558) มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด ตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีประสิทธิภาพ 78.85/77.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด หลังสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น จะเห็นได้ว่า แบบฝึกทักษะและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรา

ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ และการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต ได้รับการพัฒนาการทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ เช่น แบบฝึกทักษะการเขียนอักษรนำ แบบฝึกทักษะการเขียนคำควบกล้ำ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายบ้านใหม่เขาแก้ว อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านสามหลัง โรงเรียนบ้านท่าวิเศษ โรงเรียนลานตาเมือง โรงเรียนกมลราษฎร์ โรงเรียนบ้านผึ่งหมื่น โรงเรียนบ้านไทยชนะศึก โรงเรียนบ้านหนองรังสิต จำนวน 137 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต จังหวัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
3. ตัวแปรที่วิจัย

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

3.1.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.1.2 แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 ตัวแปรตาม

3.2.1 ผลทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

3.2.2 แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 75/75 ตามเกณฑ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ หมายถึง แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 เล่ม ประกอบไปด้วย เรื่องที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก, เรื่องที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กต, เรื่องที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน และ เรื่องที่ 4 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ

2. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หมายถึง คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ทั้ง 4 มาตราตัวสะกด ได้แก่ มาตราตัวสะกด แม่ก ก มาตราตัวสะกด แม่กต มาตราตัวสะกด แม่กน และมาตราตัวสะกด แม่กบ โดยรวบรวมมาจากบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. การเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน

4. การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ 4-5 คน แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ ความสามารถที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้เรียนจะการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพากัน และกัน โดยขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้นำไปจัดอยู่ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีขั้นตอน ดังนี้ ขั้นการนำเสนอข้อมูล, ขั้นการทำงานร่วมกัน, ขั้นการทดสอบ, ขั้นการปรับปรุงคะแนน และขั้นการตัดสินผลงานกลุ่ม

5. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 75/75

75 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคนได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

75 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ได้คะแนนร้อยละ 75 ขึ้นไป

สมมุติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่า

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 1.1 ลักษณะการเรียนรู้ภาษาไทย
 - 1.2 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียน
 - 1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
3. การเขียนสะกดคำ
 - 3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ
 - 3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ
 - 3.3 สาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิด
 - 3.4 การสอนเขียนสะกดคำ
4. แบบฝึกทักษะ
 - 4.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ
 - 4.2 หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ
 - 4.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี
 - 4.4 ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ
5. การเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 5.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 5.2 หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 5.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 5.4 เป้าหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ
 - 5.5 ประเภทของการเรียนแบบร่วมมือ
 - 5.6 เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
6. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 6.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
 - 6.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

6.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค STAD

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในที่นี้กล่าวถึงเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยได้นำสาระภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คือ สาระหลักการใช้ภาษาไทย จากสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ผู้วิจัยได้นำเสนอรายละเอียดเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 หน้า 2-26)

1.1 ลักษณะการเรียนรู้ภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในที่นี้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้ภาษาไทย โดยงานงานวิจัยนี้จะพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ การเขียนการเขียนสะกดตามอักขรวิธีให้ถูกต้อง และหลักการใช้ภาษาไทย โดยเข้าใจธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม ตามลักษณะการเรียนรู้ภาษาไทย ดังนี้

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตรจริง

การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่างๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตรประจำวัน

การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่างๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของ

เด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.2 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

งานวิจัยฉบับนี้ได้มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งได้สอดคล้องกับสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ที่เป็นทักษะพื้นฐานของการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตาม มาตรา

ตาราง 2 คำที่เขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ได้แก่ มาตราตัวสะกดแม่ กก, มาตราตัวสะกดแม่ กน, มาตราตัวสะกดแม่ กต และมาตราตัวสะกดแม่ กบ จากบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กระทรวงศึกษาธิการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 140 คำ

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด				
กฎหมาย	ชื่อสัตย์	บัตร	มิตร	เสด็จ
กระดาษ	เซฟ	บิณฑบาต	เมฆ	เสร็จ
กอล์ฟ	แซนด์วิช	บุคคล	ยี่ราฟ	เสร็จ
ก่ออิฐ	บริโภค	บุพผา	รสชาติ	หัตถ์
ก๊าซ	มโหฬาร	บุรพา	รสแซบ	เหตุการณ์
กาล	ธนบัตร	ปฏิเสธ	รัชกาล	เหตุผล
เกสร	ณรงน้อย	ประกาศ	รัฐธรรมนูญ	เหน็ดเหนื่อย
เกียรติ	ดาชดา	ประดิษฐ์	รัฐบาล	เหม็น

คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด				
โกรธ	คูหมิน	ประเทศ	รูปภาพ	เหม็นด์
เข็นรถ	โดนัท	ประพาส	ลำธาร	เหล็กเพชร
ชีวภาพ	ต้นตาล	ประสูติ	ลิฟต์	องอาจ
กรรม	ตระหนก	ประเสริฐ	เลข	อนาคต
คริสต์ศักราช	ตรวจ	ปรากฏ	วิญญาณ	อนุสรณ์
ครุฑ	ตะโกน	ปริมาณ	วิวัฒน์	อพยพ
ควบคุม	ตำรวจ	ปฏิบัติ	เว็บไซต์	อักษร
คืนเดือนเพ็ญ	ภาคภูมิ	ผนวช	ศพ	อากาศ
คุณค่า	โทรทัศน์	ผลิต	สมุทร	อาชีพ
คุณธรรม	ทรัพย์สิน	เผชิญ	สวิตช์	อาพาธ
คุณภาพ	ทัพพี	พยาบาล	สหกรณ์	อาเพศ
เคารพ	ทิวทัศน์	พรรคพวก	สังเกต	อาภรณ์
แครอท	ธาตุเหล็ก	พระอินทร์	สัญญา	อาวุธ
โคจร	รูปเทียน	พืช	สัญญา	อินเทอร์เน็ต
จิต	นาค	พืชพันธุ์	สัมผัส	อุกอาจ
เจริญ	เนตร	เพ่งพิศ	สาปแช่ง	อุทร
โจร	บรรพต	เมตตา	สำคัญ	อุบัติเหตุ
ชมรม	บริเวณ	มณฑา	สำราญ	อุฐ
ชีพ	บริษัท	มนุษย์	สุนัข	โอกาส
ชีวิต	บัญชา	สกปรก	สูญสิ้น	โอรส

1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่าน ได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และ มีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น รู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่ง คำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็น วัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรองที่มี คุณค่าตามความสนใจได้

1.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 17-19) กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตาม มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษาวิเคราะห์ จุดหมายของหลักสูตรและมาตรฐานการ เรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในส่วนของบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้บอกความรู้แก่นักเรียนเป็น ผู้สนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียนเป็นผู้สนับสนุนเสริมสร้าง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่ผู้เรียนโดยมีการดำเนินการดังนี้

1. การเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบทดลอง แบบโครงงาน แบบศูนย์การเรียนรู้ แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น

2. คิดค้นเทคนิควิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ และนำมาใช้ได้เหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้าน เนื้อหา ความสนใจและวัยของผู้เรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น เวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสภาพแวดล้อมของโรงเรียนและชุมชน

3. จัดกระบวนการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายรูปแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน เน้นให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข ดังนี้

3.1 การจัดกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นการจัดประสบการณ์ตรงให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติเหมือนกับการทำงานในชีวิตจริง ให้รู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตัวเองอย่างเป็นระบบ รู้จักวิธีการวางแผน คิดวิเคราะห์ ประเมินผลการปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตาม ลักษณะของโครงงาน เป็นเรื่องของการศึกษา ค้นคว้าทดลอง ตรวจสอบ สมมติฐานโดยอาศัยการศึกษาวิเคราะห์ใช้ทักษะกระบวนการ

3.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มสัมพันธ์ เป็นวิธีการหรือพฤติกรรมที่จะช่วยให้การดำเนินงานเป็นกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ได้ผลงาน ความรู้สึก และความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ร่วมงาน ลักษณะของการสอนแบบนี้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ยึดกลุ่มเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ปรึกษาหารือและเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ พฤติกรรมของตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองจนสามารถนำความรู้ความเข้าใจจากการปฏิบัติงานไปใช้ในชีวิตประจำวันและอยู่ในสังคมได้อย่างสันติสุข

3.3 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด มีวิธีการหลากหลายวิธีการหนึ่ง คือ การใช้คำถาม การตั้งคำถาม โดยใช้หมวดความคิด 6 ใบ เป็นการใช้คำถามอย่างสร้างสรรค์ กิจกรรมที่พัฒนาทักษะความคิดในการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องใช้คำพูดและวิธีการต่างๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิดและลงมือปฏิบัติ ประเมิน ปรับปรุง แก้ไข พัฒนางานของตน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน เช่น กิจกรรมการอภิปราย การวิเคราะห์ การวิจารณ์การค้นคว้า การทำโครงการ ฯลฯ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องสอดแทรกคุณธรรมในกระบวนการคิดควบคู่ไปด้วย เช่น ความรับผิดชอบ ความอดทน ความเพียรพยายาม นอกจากนี้ควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้ความคิดอย่างมีวิจารณญาณ ในการแก้ปัญหา การตัดสินใจ การวางแผนดำเนินชีวิตในอนาคต เพื่อให้อยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข

3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย เพื่อการสื่อสารโดยการจัดกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการใช้ภาษาทั้งการฟังการพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในโรงเรียนและชุมชน เช่น การเล่าเรื่อง การอภิปราย การวิจารณ์ การโต้เถียง การคัดลายมือ การเขียนเรียงความ การทำโครงงาน การประกวดการอ่าน การศึกษานอกระบบ การแข่งขันตอบคำถาม การอ่านทำนองเสนาะ

3.5 การพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษา และวัฒนธรรมการใช้ภาษาไทย เกิดความตระหนักว่าภาษามีความสำคัญและมีพลังกิจกรรม การพัฒนาการเรียนรู้หลักการทางภาษา จำเป็นต้องจัดควบคู่และสัมพันธ์กับกิจกรรมพัฒนาทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารทุกกิจกรรม

3.6 การพัฒนาการเรียนรู้วรรณคดีและวรรณกรรม เป็นการเรียนรู้เรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนไทยในยุคสมัยต่าง ๆ และเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนเกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพของภาษาไทย เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต โดยปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสังคมปัจจุบัน การจัดกิจกรรมจึงการเน้นให้ผู้เรียนใช้ทักษะภาษาเพื่อเรียนรู้เนื้อหาสาระด้วยการอ่าน พิจารณา วิเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณกรรมและวรรณคดีอย่างมีเหตุผล มีการนำเสนอความเข้าใจ ความซาบซึ้ง ข้อคิดและประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การรายงานการจัดแสดง การสร้างสรรค์ตัววรรณกรรมทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง ฯลฯ ทั้งนี้จะเกิดผลทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านและการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เป็นแนวทางในการผลิตผลงานเพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

3.7 การพัฒนาการเรียนรู้ภูมิปัญญาทางภาษา ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิถีชีวิต และศิลปะการใช้ภาษาของคนในท้องถิ่น การจัดกิจกรรมจำเป็นต้องให้ผู้เรียนใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการเรียนรู้ เช่น การสัมภาษณ์ การรายงาน การทำโครงการ การจัดแสดง เป็นต้น โรงเรียนและชุมชนจะต้องร่วมกันจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนใช้แหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่น เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาทางภาษา

จากวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาไทยที่กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้วิจัยได้นำการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มสัมพันธ์และการพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา นำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

จากการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัดที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ มาทำเป็นกรอบการจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มสัมพันธ์และการพัฒนาการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา มาใช้ในงานวิจัยนี้ เพื่อให้คุณภาพนักเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคุณลักษณะเขียนคล่อง และสามารถสะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ตามคุณภาพของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทุกคนให้มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดตามที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งผู้วิจัยนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการจัดการเรียนรู้ พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อแก้ไขพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนต่อไป

2. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

คำในภาษาไทยมีทั้งประเภทที่เป็นคำไทยแท้ มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และคำที่รับมาจากภาษาอื่น ได้แก่ ภาษาบาลี สันสกฤต และภาษาทางยุโรปตะวันตก จึงทำให้มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราเป็นส่วนใหญ่ ได้มีนักการศึกษาให้ความหมายของตัวสะกด ดังนี้

กรมวิชาการ (2558, น. 157-158) กล่าวว่า ตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ ทำให้เสียงของคำแตกต่างกันตามตัวพยัญชนะที่นำมาประกอบจำแนกตัวสะกดในภาษาไทยได้เป็น 2 ประเภท

1. ตัวสะกดตรงมาตรา เช่น กาก จาก มากมาย
 2. ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น ขวัญ ศาล เหตุ ผล สุข โชค เมฆ สำเร็จ
- มาตราตัวสะกดของไทยที่ปรากฏรูปตัวสะกดมี 8 มาตรา ดังนี้
1. มาตราแม่ก ใช้ ก ข ค เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น มาก
 2. มาตราแม่ง ใช้ ง เป็นตัวสะกด เช่น ลิง ชิง กลาง
 3. มาตราแม่ด ใช้ ด จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกดอ่านออกเสียงเหมือน ด สะกด เช่น อาจ สำเร็จ เสร็จ ราชการ ก๊าซ มงกุฎ อุฐ คุรุฑ พัฒนา สังเกต รถ บท บาท อาวุธ อากาศ โทษ โอกาส เบ็ด รสชาติ
 4. มาตราแม่ณ ใช้ ณ ญ ฌ ร ล พ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน ณ สะกดเช่น คน สงสาร น้ำตาล สัญญา บุญคุณ ปลาวาฬ
 5. มาตราแม่บ ใช้ บ ป พ ฟ และ ภ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียงเหมือน บ สะกด เช่น หยิบ รูป ภาพ ยีราฟ ลาภ
 6. มาตราแม่ม ใช้ ม เป็นตัวสะกด เช่น มุม ชิม เต็ม เสื่อม
 7. มาตราแม่ย ใช้ ย เป็นตัวสะกด เช่น สาย ตาย โดย ชัย ปล่อย
 8. มาตราแม่ว ใช้ ว เป็นตัวสะกด เช่น คาว แห้ว หิว แว่ววาว แว
- กำชัย ทองหล่อ (2556, น. 73-74) ได้กล่าวว่า มาตรา คือแม่บทแจกลูกอักษรตามหมวดคำที่มีตัวสะกด หรือออกเสียงอย่างเดียวกันแบ่งเป็น 8 มาตราหรือ 8 แม่ ประกอบไปด้วย

มาตรา กน หรือ แม่กน คือพยางค์ที่มีตัว น สะกดหรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว น สะกดได้แก่ตัว น ญ ณ ร ล พ

มาตรา กง หรือ แม่กง คือพยางค์ที่มีตัว ง สะกดหรือนิดหิตซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ง สะกด

มาตรา กก หรือ แม่กก คือพยางค์ที่มีตัว ก สะกดหรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ก สะกดได้แก่ตัว ก ข ค ฅ

มาตรา กด หรือ แม่กด หรือพยางค์ที่มีตัว ด สะกดหรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ด สะกดได้แก่ตัว ด จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ฒ ศ ษ ส

มาตรา กบ หรือ แม่กบ คือพยางค์ที่มีตัว บ สะกดหรือตัวอื่นซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว บ สะกดได้แก่ตัว บ ป พ ฟ ภ

มาตรา กม หรือ แม่กม คือพยางค์ที่มีตัว ม สะกดหรือนิดหิตซึ่งทำหน้าที่เหมือนตัว ม สะกด

มาตรา เกย หรือ แม่เกย คือพยางค์ที่มีตัว ย เป็นตัวสะกด

มาตรา เกอว หรือ แม่เกอว คือพยางค์ที่มี ว เป็นตัวสะกด

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด คือ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ทั้ง 4 มาตราตัวสะกด คือ

1. แม่กก คือคำที่มี ก ข ค ฅ ร ฆ เป็นตัวสะกด อ่านออกเสียง ก สะกด
2. แม่กน คือคำที่มี น ญ ณ ร ล พ เป็นตัวสะกด ออกเสียง น สะกด
3. แม่กด คือคำที่มี ด จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ฒ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด ออกเสียง ด สะกด
4. แม่กบ คือคำที่มี บ ป พ ฟ เป็นตัวสะกด ออกเสียง บ สะกด

เนื่องจากมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เป็นคำที่มีรูปตัวสะกดไม่ตรงกับเสียง ทำให้นักเรียนเกิดความสับสน ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เพื่อนำมาพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. การเขียนสะกดคำ

3.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะสำคัญส่วนหนึ่งของการเขียน ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ ดังนี้

นิธิพงษ์ ซอสนธิยะ (2537, น. 77) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ หมายถึง การกำหนดตัวอักษร หรือสัญลักษณ์ที่ใช้แทนเสียง โดยใช้เกณฑ์การเรียงลำดับพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษา เพื่อจะได้ออกเสียงได้ชัดเจนและถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียน

สามารถถ่ายทอดความคิดของตัวเองออกมาเป็นตัวหนังสือ และทำให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมาย และจุดมุ่งหมายของผู้เขียนได้อย่างถูกต้อง

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539, น. 10) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ หมายถึง วิธีการเรียงลำดับพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ ภายในคำนั้น ๆ ให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน เพื่อจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถอ่านและเขียนได้ถูกต้อง รู้หลักการ เกณฑ์ในการเขียนและสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ประทุม หนูมา (2542, น. 11) ได้ให้ความหมายของการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด ตัวการันต์ได้ถูกต้องตามหลักภาษาและตรงตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน

จากความหมายของการเขียนสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำ หมายถึง การจัดเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ให้ถูกต้องตามหลักภาษา ให้เป็นคำที่มีความหมายและถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน และสามารถนำสิ่งที่เขียนไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้

3.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและสื่อสารความหมายได้ตรงกันนั้นยังช่วยเป็นการรักษาภาษาของชาติ ให้คงอยู่สืบไป ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงมีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

มะลิ อาจวิชัย (2540, น. 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญ ในการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้การสื่อสารนั้นไม่ตรงความหมาย ดังนั้นครูจึงต้องรู้หลักการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง

อดุลย์ บุญปลื้ม (2540, น. 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดการเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบัน เพราะการเขียนสะกดถูกต้อง ช่วยให้ผู้เขียน อ่านและเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจนและมีความมั่นใจในการเขียน

อมรรัตน์ คงสมบูรณ์ (2536, น. 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่า การเขียนสะกดค่านับว่าเป็นทักษะการเขียนที่สำคัญมาก ครูผู้สอนภาษาไทยทุกคนควรจะได้ให้การฝึกฝนการเขียนสำหรับนักเรียนให้สะกดคำให้ถูกต้อง เพราะ การเขียนเป็นพื้นฐานของการเขียนด้านอื่น ๆ ถ้าเด็กอ่านออกเขียนได้ถูกต้องเด็กก็จะสามารถนำประโยชน์จากการเขียนไปใช้ในรายวิชาอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญของการเขียนสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำนั้นมีความสำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียน ถ้าเขียนสะกดคำผิด ความหมายของคำ ๆ นั้นก็จะ

เปลี่ยนไปด้วยทำให้เกิดการสื่อสารที่ไม่ตรงความหมาย นอกจากนี้ การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่มีความจำเป็นต่อรายวิชาอื่น ๆ และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3.3 สาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิด

การเขียนสะกดคำผิดนั้นมีสาเหตุได้หลากหลายประการ ดังที่ได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงดังต่อไปนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, น. 54) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิดได้ว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดเกิดจากนักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนในการเขียนสะกดคำอย่างถูกต้อง ทำให้นักเรียนประณส่วนมากยังคงสะกดคำผิดพลาดอยู่

กรมวิชาการ (2558, น. 23) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิดได้ว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดเกิดจาก การละเลยไม่ตระหนักในความสำคัญของการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง ขาดการสังเกตจนทำให้ใช้แนวเขียนผิด

วรรณิ โสมประยูร (2553, น. 157) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิดได้ว่า สาเหตุการเขียนสะกดคำผิดเกิดจากนักเรียนเห็นแบบอย่างการสะกดคำผิดเสมอ อีกทั้งยังไม่รู้ความหมายของคำ คำนั้น โดยเฉพาะคำไทยมีคำพ้องเสียงทำให้เกิดความสับสน ไม่เข้าใจในหลักภาษาที่ถูกต้อง การฟังและการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ไม่ถูกต้อง ไม่สามารถช่วยถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษออกเป็นภาษาเขียนของภาษาไทยได้ถูกต้อง

จากสาเหตุที่ทำให้การเขียนสะกดคำผิดข้างต้น สรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำผิด เกิดจากที่ผู้เขียนส่วนใหญ่เกิดจากการขาดการสังเกต ขาดการฝึกฝน เกิดจากการใช้แนวเทียบคำที่ผิดและเห็นคำที่สะกดผิดอยู่เสมอๆ ทำให้จำคำที่ผิดมาใช้ในการเขียน

3.4 การสอนเขียนสะกดคำ

การเขียนเป็นทักษะที่มีความสลับซับซ้อน เด็กจะมีทักษะการเขียนที่ดีได้ ครูจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้การฝึกฝนการเขียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา นอกจากนี้ครูควรทราบวิธีการสอน ตลอดจนปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน

กรมวิชาการ (2558, น. ๗) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเขียนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ฝึกสะกดคำให้คล่องโดยให้รูปคำ แล้วสะกดคำปากเปล่าเป็นกลุ่มหรือรายบุคคล

ขั้นตอนที่ 2 สังเกตการณ์วางพยัญชนะ สระ ของคำแล้วฝึกสะกด

ขั้นตอนที่ 3 สอนความหมายของคำโดยใช้ภาพหรือท่าทางประกอบ

ขั้นตอนที่ 4 นำคำที่สะกดแล้วมาอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกด คำใดอ่านไม่ได้ให้ใช้การสะกดคำช่วยโดยให้คัดคำหรือเขียนตามคำบอกจนได้

ขั้นตอนที่ 5 นำคำที่อ่านได้แล้วมาใช้ในการสนทนาต่าง ๆ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นการอ่านการเขียนบ่อย ๆ

จากขั้นตอนการเขียนสะกดคำ กระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ (2558, น. 49) ได้เสนอแนวทางกระบวนการสอนเขียนสะกดคำควรให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำที่จะเขียนให้มีความถูกต้องและชัดเจน ให้นักเรียนรู้จักความหมายของคำนั้น ๆ และ ให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ได้

นอกจากนี้ทัศนีย์ ศุภเมธิ (2533, น. 156-157) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนสะกดคำ ดังนี้

1. ครูชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอนสะกดคำดีกว่า เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักเขียนตัวการันต์ได้ถูกต้อง
2. การสอนต้องสอนให้สัมพันธ์กับทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในรูปแบบต่าง ๆ
3. การสอนสะกดคำควรทำบ่อย ๆ เพื่อทดสอบการเขียนสะกดคำของนักเรียน โดยครูอาจใช้เวลาว่างในตอนต้นชั่วโมงหรือตอนท้ายชั่วโมงในวิชาภาษาไทยประมาณ 4 นาที เขียนคำยากและนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องนี้ ควรให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
4. ควรให้นักเรียนเขียนเป็นคำ บ้าง เป็นข้อความบ้าง ในคำที่นักเรียนสะกดผิดอยู่เสมอควรให้นักเรียนรู้จักสังเกตรูปคำ และรู้จักหลักเกณฑ์การเขียนด้วย
5. ควรส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ ซึ่งก่อนอื่นครูควรสอนวิธีใช้พจนานุกรมที่ถูกต้องด้วย
6. การสอนเขียนสะกดคำยาก มีกิจกรรมเสนอแนะให้เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอน ดังนี้
 - 6.1 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มหรือแถว แล้วจัดให้มีการแข่งขันสะกดคำขึ้นบนกระดานดำ หรือแบ่งกลุ่มรวบรวมคำยากก็ได้
 - 6.2 ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ไว้ในสมุด โดยรวบรวมเป็นหมู่
 - 6.3 ครูบอกให้นักเรียนเขียนคำยาก แล้วตรวจด้วยบัตรคำหรือพจนานุกรม
 - 6.4 ครูเขียนคำยากลงบนกระดานดำ มีทั้งคำที่เขียนถูกและเขียนผิดแล้วให้นักเรียนแก้ไขให้ถูกต้อง
 - 6.5 ครูแบ่งประโยคหรือข้อความสั้น ๆ มีทั้งยาก มีทั้งคำที่ถูกต้อง และคำที่ผิดบนกระดานแล้วให้นักเรียนแก้คำผิดให้ถูกต้อง
 - 6.6 ครูกำหนดพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ชุดหนึ่ง แล้วให้นักเรียนแต่งคำศัพท์โดยใช้พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่กำหนดให้
 - 6.7 หลังจากทีครูสอนภาษาไทยในเรื่องต่าง ๆ แล้ว ให้นักเรียนรวบรวมคำศัพท์ทำเป็นบัญชีคำศัพท์ไว้ในเรื่องนั้น ๆ
 - 6.8 ครูให้นักเรียนเขียนรายงานโดยรวบรวมคำที่มักจะสะกดผิด

6.9 ครูนำหลักเกณฑ์การเขียนสะกดคำ มาแต่งเป็นคำประพันธ์เพื่อให้จำได้ง่าย

6.10 ครูและนักเรียนช่วยกันรวบรวมคำที่มักจะสะกดผิดเข้าเป็นหมวดหมู่ นำมาแต่งประโยคเป็นคำประพันธ์สั้น ๆ เพื่อสะดวกในการจำ

การเขียนสะกดคำ ครูมีขั้นตอนในการสอนเขียนสะกดคำแล้วนั้นครูต้องมีแนวทางในการสอน โดยครูต้องคำนึงถึงความแตกต่าง และความเหมาะสมของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับทัศนีย์ ศุภเมธิ (2533, น. 111-113) ได้เสนอถึงแนวการสอนเขียนสะกดคำ และหลักการสำคัญในการสอนที่ครูควรคำนึงถึงในการสอนเขียนสะกดคำ ดังต่อไปนี้

1. ก่อนที่จะลงมือสอน ครูควรมีการสำรวจความพร้อมของนักเรียนที่เกี่ยวกับความสามารถในการสะกดคำ ความสามารถในการใช้คำได้เหมาะสมกับระดับชั้น
2. ครูควรจะได้ปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่าของการมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง
3. ในการสอนเขียนแต่ละครั้ง ครูควรให้นักเรียนได้ทราบวัตถุประสงค์ของการเขียนครั้งนั้นๆ เพื่อให้เขาได้มองเห็นประโยชน์ของการฝึกทักษะการเขียน
4. นักเรียนควรจะมีส่วนร่วมในการเลือกหัวข้อเรื่อง เพื่อนำมาเขียนตามคำบอกได้บ้าง
5. การเขียนตามคำบอกไม่ควรแยกออกจากทักษะอื่นต่างหาก ควรทำกิจกรรมในระยะสั้นๆ
6. ครูควรพยายามใช้กลวิธีและการจูงใจ ตลอดจนการเสริมกำลังใจหลายรูปแบบ เพื่อให้ นักเรียนสนใจการเขียน และพร้อมที่จะแก้ข้อบกพร่อง
7. ครูควรพยายามพลิกแพลงการเขียนตามคำบอกหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย

นอกจากนี้ สมบัติ มหาเรศ (2521 : 87-88) ได้นำเสนอแนะแนวคิดในการสอนเขียนสะกดคำ ตาม ขั้นตอนดังนี้

1. ให้ยึดหลักการในการเขียนสะกดคำนักเรียนควรจะได้เขียนสะกดคำที่ต้องการใช้ใน ชีวิตประจำวันและเป็นคำที่นักเรียนสนใจทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนสะกดคำให้ แก่ตนเอง
2. กระบวนการสะกดคำ ก่อนที่จะสอนให้นักเรียนเขียนสะกดคำ ครูควรให้นักเรียนได้มี โอกาสออกเสียงและแปลความหมายของคำนั้นๆ ด้วย นอกจากนี้ยังต้องฝึกแยกเสียง พยางค์ คำ ต่อจากนั้นจึงให้นักเรียนมองซ้ำให้เกิดความทรงจำให้ได้ก่อน แล้วจึงให้สะกดคำ กระบวนการเหล่านี้ ควรกระทำซ้ำหลายครั้งเพื่อให้เกิดความชำนาญ
3. ขั้นตอนในการสะกดคำมีดังนี้

3.1 เรียนรู้คำต่างๆ และขยายคำ

- 3.2 ออกเสียงคำ พยางค์ เช่น คำว่า หน้าตาน่ารัก เป็นต้น
- 3.3 อภิปรายให้เข้าใจเกี่ยวกับคำที่มีความหมายเหมือนกันและต่างกัน
- 3.4 หลับตาสะกดในใจ
- 3.5 ช่วยเหลือคนที่อ่อนในการสะกดคำ
- 3.6 สะกดซ้ำคำต่างๆ
- 3.7 เขียนเป็นประโยค

4. การทำแผนการสอนประจำสัปดาห์

5. หลักเกณฑ์การเลือกคำใหม่มาสะกดคำ มีดังนี้

- 5.1 สะกดคำที่เป็นคำพ้อง
- 5.2 สะกดคำที่ได้ยินเสียงครู่พูด
- 5.3 สะกดคำที่ได้จากการอ่าน

6. การจัดกิจกรรมสะกดคำ การสะกดคำจะมีผลดี ถ้าให้อ่านได้ก่อนแล้วจึงเขียน หรือไม่ก็ให้เขียนจากคำที่เคยเขียนผิด เขียนตกหล่น และให้หัดสะกดคำตามที่ตนพอใจ

7. การสะกดคำเป็นรายบุคคลเป็นกิจกรรมให้นักเรียนทำงานตามความสามารถของแต่ละคน ได้อย่างดีเยี่ยม และไม่ควรรู้เวลาเกิน 15 นาที ต่อการเขียนสะกดคำแต่ละครั้ง เพราะถ้านานจนเกินไป กว้านักเรียนจะไม่สนใจในการทำงาน

จากแนวทางการสอนเขียนสะกดคำข้างต้น สรุปได้ว่า ก่อนทำการสอนต้องชี้แจงจุดมุ่งหมายของการสะกดคำ ให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยต้องเริ่มการสอนเป็นคำก่อนที่จะเป็นประโยค ให้เข้าใจความหมายของคำที่จะเรียน ซึ่งจะต้องอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องชัดเจนจะเป็นการช่วยให้นักเรียนรู้จักคำนั้น ๆ ได้อย่างแม่นยำทั้งในรูปคำและทุกครั้งในการฝึกการเขียนสะกดคำ ครูจำเป็นต้องเลือกวิธีการเขียนสะกดคำให้เหมาะสมกับความสามารถและระดับวุฒิภาวะของนักเรียนซึ่งจะส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้นำขั้นตอนการสอนสะกดคำไปปรับใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. แบบฝึกทักษะ

4.1 ความหมายของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ประเภทหนึ่งที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2552, น. 641) ให้ความหมายแบบฝึกหัดว่า แบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

สุภจิตร คงสุวรรณ (2550, น. 52) กล่าวว่า แบบฝึกทักษะหรือชุดฝึกที่ครูจัดให้นักเรียนเพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ถือเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ไพฑูริย์ มูลดี (2546, น. 48) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ คือ ชุดฝึกการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นให้นักเรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้อย่างซ้ำแล้วเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ และช่วยทักษะความชำนาญและฝึกทักษะต่าง ๆ ให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระการสอนของครูผู้สอน อีกทั้งพัฒนาความสามารถของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนได้รู้ความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเองอีกด้วย

จากความหมายข้างต้นสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะหรือแบบฝึกหัด เป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับนักเรียนเพื่อฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเข้าใจและพัฒนาทักษะของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น

4.2 หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะ

การใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องโดยเฉพาะทักษะการเขียน ต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นแบบฝึกทักษะจึงเป็นสิ่งสำคัญ ครูจึงต้องมีความรู้เกี่ยวกับการสร้างพอสมควร เพื่อที่จะสร้างแบบฝึกที่ดี เพื่อพัฒนาทักษะของนักเรียนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังต่อไปนี้

มะลิ อาจิวชัย (2540, น. 22) กล่าวว่า หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่าฝึกด้านใด แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต

วรรณ แก้วแพรง (2526, น. 87) กล่าวถึงหลักในการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีว่า

1. มีจุดมุ่งหมายในการจัดแน่นอน
2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. ต้องจัดหลังจากสอนบทเรียนหรือเนื้อหานั้น ๆ แล้ว
4. ต้องจัดทำแบบฝึกทักษะไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายเนื้อหา หรือทำเป็นบท ๆ ตามบทเรียน หรือทำเฉลยไว้ด้วย
5. สนองความสนใจ ใคร่รู้ และความสามารถของผู้เรียนและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างเต็มที่

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอนย่อมทราบดีว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหา หรือความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์
 2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร
 3. วิเคราะห์คำที่เรียนในแต่ละจุดประสงค์ว่าประกอบด้วยคำและความหมายอย่างไรคำใดที่มักจะมีปัญหาในการอ่านและเขียน รวบรวมคำเหล่านั้นไว้
 4. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ จิตวิทยาการอ่านของนักเรียน แต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร
 5. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยเรื่องอะไรบ้าง แต่ละเรื่องควรมีลักษณะอย่างไร
 6. ลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด
 7. นำแบบฝึกไปให้ผู้ชำนาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา หรือนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 1-5 คน เพื่อรวบรวมข้อมูลนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง
 8. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนนำไปใช้
- สรุปได้ว่า หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะนั้น ครูควรดำเนินการตามขั้นตอน คือสำรวจปัญหาและความต้องการ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดเนื้อหา รูปแบบของแบบฝึก การประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไข และคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

4.3 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

การนำแบบฝึกทักษะมาใช้หรือการสร้างแบบฝึกทักษะมาใช้กับนักเรียนนั้น ครูต้องรู้ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะก่อนเพื่อจะได้แบบฝึกทักษะที่เหมาะสมกับผู้เรียน ซึ่งได้มีผู้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, น. 145) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับชั้น หรือวัยแสดงความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาให้เหมาะสม

5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ดีต้องให้ศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกควรมีหลายรูปแบบ
9. ควรใช้สำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2545, น. 131-132) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่ให้นักเรียนเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. คำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป
5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบจำกัด และแบบตอบเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยากเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะ
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง

จากลักษณะของแบบฝึกที่ดีดังกล่าว สรุปได้ว่าแบบฝึกที่ดี ควรมีความหลากหลายทางด้านรูปแบบ เป็นเนื้อหาที่นักเรียนเรียนไปแล้วและสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเองได้ มีองค์ประกอบที่ดี มีลักษณะที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจและสภาพปัญหาความแตกต่างของผู้เรียน

4.4 ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังต่อไปนี้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุทรประเสริฐ (2550, น. 53) ได้ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก ในการส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ซึ่งทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ (2550, น. 21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และพัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติต่าง ๆ ของผู้เรียน

วีระ ไทยพาณิชย์ (2555, น. 175) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้แบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดจากการทำจริงเป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนได้มีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำการเรียนรู้นั้นไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

นอกจากนี้ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ โดยสรุปได้ว่า เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และแก้ปัญหาในการเรียนของผู้เรียน โดยแบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2538, น. 53) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะว่าเป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู สามารถช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะและเสริมสร้างทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้นและมีความคงทนของภาษา ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล และสามารถทำให้นักเรียนทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเองนอกเหนือเวลาเรียนได้ จึงทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในทางการเรียน นอกจากนี้แบบฝึกทักษะทำให้ครูมองเห็นปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้อย่างชัดเจนและที่สำคัญแบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนของนักเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว

อดุลย์ ภูปลื้ม (2539, น. 24-25) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้จดจำเนื้อหาและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน
4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้
6. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ครูประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนที่ต้องฝึกฝนทักษะต่าง ๆ มาก ดังที่ Petty (1963, กล่าวใน อดุลย์ ภูปลื้ม, 2539 หน้า 469 - 472) ได้กล่าวไว้ ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะทางภาษา
 2. เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระครูได้มากเพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบ
 3. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษาแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยเด็กในการฝึกฝนทักษะทางการใช้ภาษาให้ดีขึ้นซึ่งต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่ของครูผู้สอนด้วย
 4. ช่วยในเรื่องของความแตกต่าง ๆ ระหว่างบุคคลเนื่องจากเด็กมีความสามารถทางภาษาแตกต่างกัน การให้เด็กทำแบบฝึกที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้เด็กประสบผลสำเร็จในด้านจิตใจมากขึ้น ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่สมุดฝึกที่ครูจะให้แก่เด็กบดทอบหรือหน้าต่อหน้า แต่เป็นแหล่งประสบการณ์เฉพาะสำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษและเป็นเครื่องช่วยที่มีค่าของครูที่จะสนองความต้องการรายบุคคลในชั้นเรียน
 5. ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนี้ ได้แก่
 - 5.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ
 - 5.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง
 - 5.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด
 6. แบบฝึกที่ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนแต่ละครั้ง
 7. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นเป็นรูปเล่ม เด็กสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนตนเองได้ต่อไป
 8. การให้เด็กทำแบบฝึกหัด ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่างๆ ของเด็กได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุง แก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันที่
 9. แบบฝึกที่จัดทำขึ้นนอกเหนือจากที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียน จะช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่
 10. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดทั้งแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมสร้างแบบฝึกอยู่เสมอในด้านผู้เรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดาน ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนทักษะต่างๆ มากขึ้น
 11. แบบฝึกช่วยประหยัดค่าใช้จ่าย เพราะการจัดพิมพ์ขึ้นเป็นรูปเล่มที่แน่นอนย่อมลงทุนต่ำกว่าการใช้วิธีพิมพ์ลงกระดานทุกครั้งไปนอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนเองได้อย่างมีระบบและเป็นระเบียบ
- สรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งที่ช่วยในการฝึกฝนและเสริมทักษะทางภาษาที่สามารถแก้ปัญหาการอ่าน การเขียนของนักเรียนได้ดีสามารถทดสอบและประเมินผล ทำให้ครูทราบข้อบกพร่องของนักเรียนเฉพาะจุด นักเรียนสามารถทราบผลความก้าวหน้าของตนเอง ทำให้นักเรียน

เกิดความสุขสนุกสนานขณะที่เรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง โดยสามารถนำมาฝึกซ้ำ ทบทวนได้ด้วยตนเอง และจดจำเนื้อหาได้คงทน

จากข้อความข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหลักการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อนำมาพัฒนาแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่ใช้สำหรับการวิจัย โดยมีลักษณะที่เป็น แบบฝึกทักษะที่ดี ซึ่งมีองค์ประกอบที่ดี มีลักษณะที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจและสภาพปัญหาความแตกต่างของผู้เรียน และนักเรียนสามารถศึกษาค้นคว้า เรียนรู้ เพิ่มเติมนอกเวลาเรียนได้ด้วยตนเอง

5. การเรียนรู้แบบร่วมมือ

5.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning and Collaborative Learning) เป็น การเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติแบบ ลงมือทำเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาการ เรียนรู้ของแต่ละคน เพราะคนในกลุ่มจะช่วยเหลือกันสนับสนุนมีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จน บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ นอกจากนี้ ยังเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็น การพัฒนาทางด้านอารมณ์ทำให้สามารถปรับตัวอยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ดังได้มีนักวิชาการได้ให้ ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553, น. 182) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดการ เรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยทั่วไปมีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน โดยสมาชิก กลุ่มมีความสามารถในการเรียนที่แตกต่างกันออกไป สมาชิกกลุ่มจะมีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้รับ การสอนเพื่อช่วยเพื่อสมาชิกในกลุ่มให้เกิดการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

บุญชม ศรีสะอาด (2537, น. 122) ได้สรุปการเรียนแบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) ว่าเป็นวิธีสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนร่วมมือในการเรียน

ทิศนา แคมมณี (2554, น. 98) สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ คือการเรียนรู้อยู่เป็นกลุ่ม ย่อย โดยมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกันประมาณ 4-6 คน ช่วยกันเรียนเพื่อเป้าหมายของกลุ่ม

ดวงกมล สิงเพ็ง (2553, น. 185) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอน ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการเรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มเรียนรู้ ร่วมกันเป็นกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยพึ่งพาอาศัยกันและกัน เพื่อความสำเร็จร่วมกันใน การทำงาน มีปฏิสัมพันธ์กันเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ ซึ่งเป็น การพัฒนาทักษะทางสังคม รวมทั้งการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิดและ การแก้ปัญหา

วัชรินทร์ สุทธิกรมกล (2558, น. 4) ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) ว่า หมายถึง การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการทำงาน และเกิดผลลัพธ์ในการทำงานเนื่องมาจากการช่วยเหลือกันของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งสมาชิกภายในกลุ่มมีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกัน นำมาสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ร่วมรับผิดชอบภาระงานที่ได้รับมอบหมายด้วยกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายของการทำงานด้วยกัน

นอกจากนั้น วันทดา ศรีปิยะรัตน์ และ พรรณราย เทียมทัน (2561) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผู้สอนจะต้องเลือก เทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และผู้เรียนจะต้องมีความพร้อมที่จะร่วมกันทำกิจกรรม รับผิดชอบงานของกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายเดียวกัน นั่นคือ การเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้เรียนรู้กันเป็นกลุ่มแบบความสามารถของนักเรียน ทั้งเก่ง ปานกลาง อ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน โดยมีแต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกกลุ่มละ 5 คน โดยที่สมาชิกในกลุ่มทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบงานของตนเองและงานของกลุ่ม ซึ่งการทำงานแบบเป็นทีมจะทำให้ นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

5.2 หลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ

กรมวิชาการ (2558, น. 15) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน 3 ลักษณะที่มีการเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ของจอห์นสันและจอห์นสัน ไว้ว่า

1. ลักษณะการแข่งขัน ผู้เรียนแต่ละคนจะพยายามเรียนให้ดีกว่าคนอื่น เพื่อให้ได้ระดับคะแนนที่ดี ได้รับการยกย่อง หรือได้รับการตอบแทนในลักษณะต่าง ๆ
2. ลักษณะต่างคนต่างเรียน คือ ผู้เรียนแต่ละคนจะรับผิดชอบดูแลตนเองให้เกิดการเรียนรู้ ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับผู้เรียนคนอื่น ๆ
3. ลักษณะร่วมมือกันช่วยเหลือกันในการเรียนรู้ คือ ผู้เรียนแต่ละคนรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง ในขณะเดียวกันก็ต้องช่วยให้สมาชิกอื่นเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จด้วยกัน

ทิตินา แคมมณี (2554, น. 64) ได้กล่าวถึงรูปแบบการเรียนการสอนการเรียนรู้แบบร่วมมือว่าพัฒนาขึ้นอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสัน ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียน ควรร่วมมือกันในการเรียนมากกว่าการแข่งขัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการแพ้ – ชนะ ต่างจากการร่วมมือ ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการณ์ของการชนะ – ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางจิตใจและสติปัญญา ซึ่งได้กล่าวถึงหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือ 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพา (Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากัน เพื่อความสำเร็จร่วมกัน
2. การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากันมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน (Face to Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูล และการเรียนรู้ต่าง ๆ
3. การเรียนรู้ร่วมกันต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skill) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน
4. การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน
5. การเรียนรู้จะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดผลประเมินได้ (Individual Accountability)

หากผู้เรียนมี โอกาสได้เรียนรู้แบบร่วมกัน นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทางด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้น ยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสดำเนินพัฒนาทักษะทางกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกด้วย

5.3 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกัน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังทศนา แชมมณี (2554, น. 99) กล่าวไว้ว่ามี 5 ประการดังต่อไปนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive interdependence) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องมีความตระหนักว่า สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีความสำคัญเท่ากันหมด และความสำเร็จของกลุ่มขึ้นอยู่กับสมาชิกทุกคนในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังนั้นสมาชิกแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน และจะต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งวัชรพร สุทธิกรมล (2559) ได้ให้ความหมายของการพึ่งพาและเกื้อกูลไว้ว่า สมาชิกภายในกลุ่มต้องมีการพึ่งพาอาศัยกัน มีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน เพื่อบรรลุเป้าหมายของการทำงานกลุ่ม
2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (face - to - face promotive interaction) การที่สมาชิกมีความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน จะส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันสมาชิกมีความห่วงใยไว้วางใจกัน ร่วมกันปรึกษาหารือวางแผนการทำงาน เพื่อให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย วัชรพร สุทธิกรมล (2559) กล่าวว่า สมาชิกภายในกลุ่มต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในทางสร้างสรรค์ มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน และสามารถเสนอความคิดเห็นของคนอื่น ๆ ภายในกลุ่มของตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับ

กรมวิชาการ (2546, หน้า 122) ที่ให้ความหมายไว้ว่า สมาชิกกลุ่มได้ทำกิจกรรมอย่างใกล้ชิด มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรืออธิบายความรู้แก่กัน ถามคำถามด้วยความรู้สึกที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน (Individual accountability) กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือมีเป้าหมายคือความสำเร็จของกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบทำงานของตนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ และผลงานจะต้องมีการตรวจสอบทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม ครูจึงต้องมีการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในกลุ่มและให้คำแนะนำ โดยชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, น. 186) กล่าวว่า จะต้องมีการประเมินให้กับผู้เรียนเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนแต่ละคนแสดงความรับผิดชอบต่องาน โดยครูจะต้องประเมินว่าสมาชิกของกลุ่มช่วยเหลืองานของกลุ่มมากน้อยแค่ไหน ให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียนแต่ละคนและกับกลุ่ม ไม่ให้สมาชิกทำงานซ้ำซ้อนกัน พิจารณาให้แน่ใจว่าสมาชิกทุกคนรับผิดชอบทำงาน โดยครูดูจากคะแนนสอบของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งสอดคล้องกับวัชรพร สุทธิกรมกล (2559, น. 98) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมาชิกภายในกลุ่มทุกคนต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบของตัวเองโดยสมาชิกต้องมีความพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small-group skills) การเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบความสำเร็จต้องอาศัยทักษะที่สำคัญ ๆ หลายสถานการณ์ เช่น ทักษะทางสังคม การปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น การทำงานร่วมกัน การสื่อสาร และทักษะการแก้ไขปัญหาขัดแย้งกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วัชรพร สุทธิกรมกล (2559, น. 99) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมาชิกภายในกลุ่มต้องมีทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และทักษะส่วนบุคคล ซึ่งเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการช่วยเหลือในการทำงานกลุ่มให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

5. การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (group processing) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มช่วยให้เกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานกลุ่มให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กลุ่ม ครอบคลุม การวิเคราะห์ วิธีการทำงานกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกของกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม ผู้ทำการวิเคราะห์อาจเป็นครู หรือทั้งสองฝ่าย และวัชรพร สุทธิกรมกล (2559, น. 100) ได้ให้ความหมายไว้ว่า สมาชิกภายในกลุ่มมีทักษะการทำงานกลุ่มอย่างเป็นขั้นตอน มีการร่วมมือกันวางแผน การปฏิบัติงานและเป้าหมายในการทำงาน การดำเนินการตามแผน ประเมินการทำงาน รวมไปถึงการปรับปรุงงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพงานสูงสุดและสำเร็จตามเป้าหมาย

องค์ประกอบพื้นฐานของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้ง 5 ประการ ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีความสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยกันและกันในการที่จะช่วยให้การดำเนินงานของกลุ่มที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ซึ่งเมื่อนำองค์ประกอบทั้ง 5 มาจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทย เพื่อส่งเสริมความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียน และยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

ทำให้ผู้เรียนความกล้าแสดงออก กล้าคิด และการพูดในความคิดเห็นของตนเอง นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาทักษะทางด้านสังคมของผู้เรียนอีกด้วย

5.4 เป้าหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สิริพร ทิพย์คง (2545, น. 153 - 154) ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาทั้งเจตคติและค่านิยมในตัวของผู้เรียน มีการนำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแนวคิดที่หลากหลายระหว่างสมาชิกในกลุ่ม พัฒนาพฤติกรรมและการแก้ปัญหา การวิเคราะห์และการคิดอย่างมีเหตุผลรวมทั้งพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้รู้จักตนเองและเพิ่มคุณค่าของตนเอง ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อผู้เรียน 3 ประการ คือ

1. มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา (Academic Learning)
2. ทักษะทางสังคม โดยเฉพาะทักษะการทำงานร่วมกัน (Social Skill)
3. รู้จักตนเองและตระหนักในคุณค่าของตนเอง (Self-esteem)

5.5 ประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง เพราะได้ฝึกฝนทักษะในด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะการแสวงหาความรู้ ทักษะการแสดงออก ทักษะการทำงานกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งทักษะต่าง ๆ เหล่านี้จะพัฒนาไปสู่การมีลักษณะที่สังคมต้องการ โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังกรมวิชาการ (2558, น. 143) ได้แบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือที่เป็นทางการ (Formal Cooperative Learning) เป็นการเรียนรู้โดยใช้เทคนิควิธีเรียนรู้แบบร่วมมือวิธีใดวิธีหนึ่งตลอดคาบเรียนหรือตลอดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละคาบ

2. การเรียนรู้แบบร่วมมือที่ไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative Learning) เป็นการเรียนรู้โดยใช้เทคนิควิธีเรียนรู้แบบร่วมมือวิธีใดวิธีหนึ่งเฉพาะในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของการเรียนการสอน เช่น อาจใช้ในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน หรือในขั้นสอนตอนใด ๆ ก็ได้ หรือขั้นสรุป หรือขั้นทบทวน หรือขั้นวัดผล เป็นต้น

นอกจากนี้ทีศนา แคมมณี (2553, น. 101) ได้กล่าวถึงประเภทของการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 3 ประเภท คือ

1. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ (Formal Cooperative Learning Groups) กลุ่มประเภทนี้ครูวางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหลายชั่วโมง

2. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือไม่เป็นทางการ (Informal Cooperative Learning Groups) กลุ่มประเภทนี้ครูจัดการเรียนการสอนเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติ

3. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร (Cooperative Base Groups) กลุ่มประเภทนี้เป็นกลุ่มการเรียนรู้การสอนที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน การเรียนรู้ร่วมกันมานานเกิดเป็นทักษะที่ชำนาญจึงมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้น และใช้รูปแบบนี้ทำงานเป็นประจำสอนปกติ

5.6 เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเทคนิคที่สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่ส่งเสริมในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ดังต่อไปนี้

1. กระบวนการเรียนการสอนแบบ T.G.T (Team-Game-Tournaments)

วัฒนาพร กระจับทุกซ์ (2542, น. 36) ได้กล่าวว่าเป็นเทคนิคที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็นปัญหาที่มีคำตอบเพียงคำตอบเดียว หรือคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งได้สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรวโรจน์ (2551, น. 11-12) ได้กล่าวว่า ทีมร่วมมือแข่งขัน เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในจุดประสงค์ที่ต้องการให้กลุ่มผู้เรียนได้ศึกษาประเด็น หรือปัญหาที่มีคำตอบเดียว โดยมีขั้นตอนของกิจกรรมประกอบด้วย

1.1 ครูนำเสนอบทเรียนหรือข้อความรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยอาจนำเสนอสื่อการเรียนที่น่าสนใจหรือใช้การอภิปรายทั้งห้องเรียนโดยครูเป็นผู้ดำเนินการ

1.2 แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยจัดให้ละความสามารถและเพศ โดยแต่ละกลุ่มประกอบไปด้วยสมาชิก 4-5 คน เรียกกลุ่มนี้ว่า Home group สมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถสูงกว่าจะช่วยเหลือสมาชิกที่มีความสามารถด้อยกว่า เพื่อเตรียมกลุ่มสำหรับการแข่งขัน

1.3 จัดการแข่งขันโดยจัดโต๊ะแข่งขันและทีมแข่งขันที่มี ตัวแทนของแต่ละกลุ่ม (ตามข้อ2) ที่มีความสามารถใกล้เคียงมาร่วมแข่งขันกันตามรูปแบบและกติกาที่กำหนด

1.4 ให้ค่าคะแนนการแข่งขัน โดยจัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละทีม ผู้เล่นจะกลับเข้ากลุ่มเดิมของตน

1.5 นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ที่ได้มากที่สุดจะได้รับรางวัล

ทิตินา แชมมณี (2553, น. 202) ได้ให้ความหมายของ T.G.T มาจาก Team-Game-Tournaments ซึ่งมีกระบวนการดังนี้

1.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียนกลุ่มนี้ว่ากลุ่มบ้านของเรา

1.2 สมาชิกในกลุ่มได้รับเนื้อหาสาระและศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน

1.3 สมาชิกในกลุ่มแยกย้ายกันไปเป็นตัวแทนกลุ่มไปแข่งขันกับกลุ่มอื่น ๆ โดยจัดกลุ่มแข่งขันตามความสามารถ

1.4 สมาชิกกลุ่มการแข่งขันเริ่มทำการแข่งขัน

1.5 เมื่อแข่งขันเสร็จแล้วสมาชิกกลุ่มกลับกลุ่มของตนเองแล้วนำคะแนนของแต่ละคนไปรวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม

2. กระบวนการเรียนการสอนแบบ STAD (Student Teams and Achievement Divisions)

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 36-37) ได้กล่าวว่า เป็นเทคนิคที่พัฒนาเพิ่มเติมจาก TGT ใช้ได้กับทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะทางสังคมที่สำคัญ โดยวิมลรัตน์ สุนทรวโรจน์ (2551, น. 12-13) ได้ให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.1 ครูนำเสนอประเด็นหรือเนื้อหาใหม่ โดยอาจนำเสนอด้วยสื่อที่น่าสนใจ ใช้การสอนโดยตรงหรือตั้งประเด็นให้ผู้เรียนอภิปราย

2.2 จัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 - 5 คน ให้สมาชิกมีความสามารถแตกต่างกันทั้งความสามารถสูง ปานกลางและต่ำ

2.3 แต่ละกลุ่มรวมกันศึกษาทบทวนความรู้ที่ครูนำเสนอจนเข้าใจ

2.4 ทุกคนในกลุ่มทำแบบทดสอบ (Quiz) เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน

2.5 ตรวจสอบคำตอบของผู้เรียนนำคะแนนของสมาชิกทุกคนในกลุ่มมารวมกันเป็นคะแนนกลุ่ม

2.6 กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุด (ในกรณีที่แต่ละกลุ่มมีจำนวนสมาชิกไม่เท่ากันให้ใช้คะแนนเฉลี่ยแทนคะแนนรวม) จะได้รับคำชมเชย โดยอาจติดประกาศไว้ที่บอร์ดหรือป้ายนิเทศของห้องเรียน

2.7 ที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลหรือประกาศชมเชย

ทิตินา แหมมณี (2553, น. 203-204) ได้กล่าวถึงกระบวนการดำเนินการของ STAD ไว้ดังนี้

2.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียนกลุ่มว่า กลุ่มบ้านของเรา

2.2 สมาชิกบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบ ในแต่ละตอนและเก็บคะแนนตนเองไว้

2.3 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ

2.4 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะได้รับของรางวัล

3. กระบวนการเรียนการสอนแบบ G.I (Group Investigation)

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 37-38) ได้กล่าวว่าเป็นเทคนิคที่เน้นให้ผู้เรียนทำโครงการกลุ่ม หรือทำงานที่ครูมอบหมายให้ โดยเน้นการศึกษาค้นคว้าในเรื่องที่สนใจร่วมกัน ได้สอดคล้องกับวิมลรัตน์ สุนทรวโรจน์ (2551, น. 13-14) ได้กล่าวว่าเป็นเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่สำคัญอีกเทคนิคหนึ่ง เป็นการจัดกลุ่มผู้เรียนเพื่อ เตรียมการทำโครงการกลุ่มหรือทำงานที่ครูมอบหมายก่อนใช้เทคนิคนี้ควรควรฝึกทักษะการสื่อสาร และทักษะทางสังคมให้แก่ผู้เรียนก่อน เทคนิคนี้เหมาะสำหรับการสืบค้นความรู้หรือแก้ปัญหาเพื่อ หาคำตอบในประเด็นหรือหัวข้อที่สนใจ ขั้นตอนการเรียนประกอบด้วย

- 3.1 ครูและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายทบทวนเนื้อหาหรือประเด็นที่กำหนด
- 3.2 แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มเล็กๆ และความสามารถกลุ่มละ 2-4 คน แบ่งเรื่องที่จะศึกษาเป็นหัวข้อย่อย
- 3.3 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกทำ 1 หัวข้อ (ใบงานเพียงใบเดียว) โดยให้นักเรียนที่เรียนที่มีความสามารถอ่อนในกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาก่อน หรืออาจให้ผู้เรียนในกลุ่มแบ่งกันหาคำตอบตามใบงานแล้วนำคำตอบทั้งหมดมารวมกันเป็นคำตอบที่สมบูรณ์
- 3.4 ผู้เรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันอภิปรายเรื่องจากใบงานจนเป็นที่เข้าใจของทุกคน
- 3.5 ให้แต่ละกลุ่มรายงานผลการเก็บโดยเริ่มจากกลุ่มที่ทำใบงานที่ 1 จนถึงใบงานสุดท้ายแล้วชมเชยกลุ่มที่ทำงานได้ถูกต้องที่สุด

ทิตินา แคมมณี (2553, น. 204) ได้กล่าวถึงขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนแบบ GI โดยเป็นรูปแบบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนช่วยกันสืบค้นข้อมูลมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 3.1 จัดผู้เรียนคละความสามารถ เก่ง กลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน
- 3.2 กลุ่มย่อยศึกษาเนื้อหาสาระร่วมกันโดย
 - 3.2.1 แบ่งเนื้อหาออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ แล้วแบ่งกันศึกษาข้อมูล
 - 3.2.2 ในการเลือกเนื้อหาควรให้ผู้เรียนที่มีความสามารถอ่อนเลือกหัวข้อก่อน
- 3.3 สมาชิกแต่ละคนไปศึกษาข้อมูล คำตอบมาแล้วมารวบรวมกันอภิปรายกันในกลุ่ม
- 3.4 กลุ่มนำเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียน

4. กระบวนการเรียนการสอนแบบ L.T (Learning Together)

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 38) ได้เรียกรูปแบบนี้ว่า วงกลมการเรียนรู้ (Circles of Learning) เป็นเทคนิคที่กำหนดสถานการณ์และเงื่อนไขให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม

ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนข้อมูล การแบ่งงานที่เหมาะสม โดยวิลมรตัน สุนทรวิโรจน์ (2551, น. 14-15) ได้บอกว่าเป็นวิธีที่เหมาะสมกับการสอนวิชาที่มีโจทย์ปัญหาการคำนวณ หรือฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการโดยมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ครูและนักเรียนอภิปรายสรุปเนื้อหาที่เรียนในคาบที่แล้ว

4.2 แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มและความสามารถในกลุ่มละ 4 - 5 คน

4.3 ครูแจกใบงานกลุ่มละ 1 แผ่น

4.4 แบ่งหน้าที่ของผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มดังนี้ คนที่ 1 อ่านคำสั่งหรือขั้นตอนในการออกดำเนินการ คนที่ 2 ฟังขั้นตอนและจดบันทึก คนที่ 3 อ่านคำถามและหาคำตอบ คนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ (ข้อมูล)

4.5 แต่ละกลุ่มส่งกระดาษคำตอบเพียงแผ่นเดียวหรือส่งงาน 1 ชิ้น ผลงานที่เสร็จและส่งเป็นผลงานที่ทุกคนในกลุ่มยอมรับซึ่งทุกคนในกลุ่มจะได้คะแนนเท่ากัน

ทิสนา แหมมณี (2553, น. 205) ได้กล่าวว่า การสอนรูปแบบ LT เป็นกระบวนการที่ไม่ซับซ้อน ดังนี้

4.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน

4.2 โดยสมาชิกในกลุ่มแต่ละคนมีบทบาทที่แตกต่างกัน

สมาชิกคนที่ 1 อ่านคำสั่ง

สมาชิกคนที่ 2 หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 3 หาคำตอบ

สมาชิกคนที่ 4 ตรวจสอบคำตอบ

4.3 สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปคำตอบร่วมกัน

4.4 ผลงานกลุ่มได้คะแนนเท่าไรสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้นจะได้คะแนนเท่ากันทุกคน

5. กระบวนการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ (Co – Op Co – Op)

วิลมรตัน สุนทรวิโรจน์ (2551, น. 16-17) เป็นเทคนิคที่เน้นการร่วมกันทำงาน โดยสมาชิกของกลุ่มที่มีความสามารถและ ความถนัดต่างกันได้แสดงบทบาทหน้าที่ที่ตนถนัดเต็มที่ ผู้เรียนเก่งได้ช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการคิดระดับ สูงทั้งการวิเคราะห์และสังเคราะห์

และเป็นวิธีการที่สามารถ นำไปใช้สอนในวิชาใดก็ได้ มีขั้นตอนกิจกรรมดังนี้

5.1 กำหนดขอบข่ายประเด็นหรือเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนได้ศึกษา

5.2 ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนร่วมกันอภิปรายเพื่อกำหนดประเด็น หรือหัวข้อที่จะศึกษา

5.3 กำหนดกลุ่มย่อย โดยให้สมาชิกกลุ่มมีความสามารถคละกัน

5.4 แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษา

5.5 สมาชิกในแต่ละกลุ่มช่วยกันกำหนดหัวข้อย่อย แล้วแบ่งหน้าที่รับผิดชอบโดยให้สมาชิกแต่ละคนเลือกศึกษาหัวข้อย่อยคนละ 1 หัวข้อ

5.6 สมาชิกนำผลงานมารวมกันเป็นกลุ่ม

6. กระบวนการเรียนการสอนแบบจิ๊กซอว์ (Jigsaw)

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542, น. 39-40) ได้กล่าวว่าเป็นเทคนิคจากแนวคิดการต่อภาพ การสอนแบบนี้ นักเรียนจะได้ศึกษาเพียงส่วนหนึ่งหรือหัวข้อย่อย นักเรียนศึกษาเป็นกลุ่มย่อยเดียวกัน กับเพื่อน พร้อมทั้งจะกลับมาอธิบายหรือสอนเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม โดย ทิศนา ขัมมณี (2553, น. 202-206) ได้กล่าวถึงรูปแบบขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนแบบจิ๊กซอว์ไว้ ดังนี้

6.1 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ (เก่ง-กลาง-อ่อน) กลุ่มละ 4 คน และเรียกกลุ่มนี้ว่า กลุ่มบ้านของเรา (Home Group)

6.2 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราได้รับมอบหมายให้ศึกษาเนื้อหาสาระ คนละ 1 ส่วน และหา คำตอบในประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

6.3 สมาชิกในกลุ่มบ้านของเราแยกย้ายไปรวมกับสมาชิกกลุ่มอื่นซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกันตั้ง เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (Expert Group) ขึ้นมาแยกย้ายไปรวมกับสมาชิกอื่นซึ่งได้รับเนื้อหาเดียวกัน และร่วมกันอภิปรายหาคำตอบและประเด็นปัญหาที่ผู้สอนมอบหมายให้

6.4 สมาชิกกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับสู่บ้านของเรา แต่ละคนช่วยสอนเพื่อให้เข้าใจในสาระที่ตนได้ ศึกษาในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

6.5 ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบ แต่ละคนจะได้รับคะแนนเป็นรายบุคคลและนำคะแนนของ ทุกคนในกลุ่มบ้านของเรามารวมกัน หรือหาคำเฉลี่ย เป็นคะแนนกลุ่ม กลุ่มที่ได้รับคะแนนสูงสุดจะ ได้รับรางวัล

จากเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ ผู้วิจัยได้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยได้นำไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน

6. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

6.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สลาวิน (Slavin, R , 1980 กล่าวใน จิรนนท์ กฤษณะโมรินทร์, 2558 ,หน้า 29) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือแบบ STAD คือ การเรียนเป็นทีมที่มีผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมเรียนรู้และปฏิบัติงานอย่างสนุกสนาน มีการได้รับของรางวัลสำหรับ ทีมที่มีสมาชิกสามารถทำคะแนนมากกว่าคะแนนฐานของตนเอง โดย คำว่า STAD แปลความหมายได้ ดังนี้

S - Student = กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถ ทางการเรียนรู้ที่แตกต่างกันซึ่งร่วมอยู่รวมกันในห้องเรียนที่มีสภาพแวดล้อมเดียวกัน

T - Team = กลุ่มผู้เรียนที่มีสมาชิกที่ละความสามารถทางการเรียนรู้ ที่มีความรู้จะต้องอธิบายให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกที่ยังไม่เข้าใจ

A - Achievement = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม จะดูได้จากการประเมินตามสภาพของสมาชิกในกลุ่มและแบบทดสอบที่ผู้สอนสร้างขึ้น

D - Division = การแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ กลุ่มละ 4-5 คน โดยมีอัตราส่วน ระหว่างนักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อน เป็น 1:2:1

นุจริย์ พวงเพื่อง (2558 , น. 28) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นความหลากหลายของนักเรียน โดยแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอน หลังจากนั้นมีการทดสอบความรู้เป็นรายบุคคล เพื่อนำคะแนนมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม โดยนักเรียนแต่ละกลุ่มจะได้รับการเสริมแรงตามคะแนนการพัฒนาของกลุ่ม และเมื่อจบบทเรียนจะมีการทดสอบรายบุคคลอีกครั้ง

จากการศึกษาความหมายของ สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง การเรียนรู้แบบร่วมมือที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มเล็ก 4-5 คน โดยความสามารถของผู้เรียน เก่ง : ปานกลาง : อ่อน ในอัตรา 1:2:1 ตามลำดับ เพื่อร่วมทำงานตามภาระงานที่ครูมอบหมาย โดยคะแนนรายบุคคลจะส่งผลต่อคะแนนของกลุ่ม

6.2 รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2545, น. 170 - 171) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD ไว้ว่า เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกรูปแบบหนึ่งคล้ายกับเทคนิค TGT ที่แบ่งผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันเป็นกลุ่มเพื่อทำงานร่วมกัน กลุ่มละประมาณ 4 -5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหาสาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการ ทดลองความรู้ ซึ่งคะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำมาบวกเป็นคะแนนรวมของทีมผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้น สมาชิกกลุ่ม จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษากันคว่ำหาความรู้ด้วยตนเอง และเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการทางสังคม เช่น ทักษะกระบวนการกลุ่มทักษะการเป็นผู้นำและฝึกความรับผิดชอบ รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD เป็นรูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ Robert Slavn และคณะได้พัฒนาขึ้น เป็นรูปแบบที่ใช้กันแพร่หลายเหมาะสำหรับครูผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบสอนแบบร่วมมือ ในระยะเริ่มแรก STAD มีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อชั้น (Classroom Presentation) เนื้อหาของบทเรียนจะถูกเสนอต่อหน้านักเรียนทั้งห้องโดยครูผู้สอน ซึ่งครูจะใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบใดขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาของบทเรียนและการตัดสินใจของครูเป็นสำคัญที่จะเลือกเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสม ในขั้นนี้ผู้เรียนจะต้องเข้าใจและตั้งใจเรียนเพราะจะมีผลต่อการทำแบบทดสอบย่อย และผลการทดสอบจะเป็นตัวกำหนดคะแนนแบบความก้าวหน้าของตนเองและของกลุ่มด้วย

2. การเรียนกลุ่มย่อย (Team Study) กลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนประมาณ 4 - 5 คน ซึ่งมีความแตกต่างกันทั้งในแง่ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเพศ หลังจากการสอนเนื้อหาครูจะให้นักเรียนแยกกันทำงานเป็นกลุ่มเพื่อศึกษาตามใบตรงานหรือใบกิจกรรมที่ครูกำหนดให้ หน้าที่ที่สำคัญของกลุ่มคือ การเตรียมสมาชิกของกลุ่มให้พร้อมที่จะทำแบบทดสอบ

3. การทดสอบย่อย (Test) จะทำการทดสอบหลังจากเรียนไปประมาณ 1 - 2 คาบ นักเรียนจะต้องได้รับการทดสอบ ในระหว่างทำการทดสอบนักเรียนในกลุ่มไม่อนุญาตให้ช่วยเหลือกันทุกคนจะทำได้ด้วยความสามารถของตนเอง

4. คะแนนความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคน (Individual Improvement Scores) นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้คะแนนสูงสุดเพื่อช่วยเพื่อน ซึ่งทำไม่ได้เลยถ้าคะแนนในการสอบต่ำกว่าคะแนนที่ได้ในครั้งก่อน นักเรียนแต่ละคนจะมีคะแนนเป็น “ฐาน” ซึ่งได้จากการเฉลี่ยคะแนนในการสอบครั้งก่อน หรือคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบที่คล้ายคลึงกัน คะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนสำหรับกลุ่มขึ้นอยู่กับว่า คะแนนของเขาห่างจากคะแนน “ฐาน” มากน้อยเพียงใด

5. กลุ่มที่ได้รับการยกย่องหรือการยอมรับ (Team Recognition) กลุ่มแต่ละจะได้รับการรับรองหรือ ได้รับรางวัลต่าง ๆ ก็ต่อเมื่อสามารถทำคะแนนของกลุ่มได้มากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ทิตินา แคมมณี (2553, น. 203-204) ได้กล่าวถึงกระบวนการดำเนินการดำเนินการ STAD ไว้ดังนี้

1. จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน กลุ่มละ 4 คน และเรียนกลุ่มว่า กลุ่มบ้านของเรา

2. สมาชิกบ้านของเรา ได้รับเนื้อหาสาระ และศึกษาเนื้อหาสาระนั้นร่วมกัน เนื้อหาสาระอาจมีหลายตอน ซึ่งผู้เรียนอาจต้องทำแบบทดสอบ ในแต่ละตอนและเก็บคะแนนตนเองไว้

3. ผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบครั้งสุดท้าย ซึ่งเป็นการทดสอบรวบยอด และนำคะแนนของตนไปหาคะแนนพัฒนาการ

4. สมาชิกในกลุ่มบ้านของเรา นำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนในกลุ่มมารวมเป็นคะแนนของกลุ่ม กลุ่มใดได้คะแนนมากที่สุดจะได้รับของรางวัล

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2552, น. 46-48) ได้กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนควรจัดระเบียบขั้นตอนการทำงานหรือฝึกให้ผู้เรียนดำเนินงานอย่างเป็นระบบระเบียบ เพื่อช่วยให้งานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมี ดังนี้

1. ด้านการวางแผนการจัดการเรียน ผู้สอนควรมีการวางแผนจัดการเรียนรู้ดังนี้
 - 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายของบทเรียน ทั้งทางด้านความรู้และทักษะกระบวนการ
 - 1.2 กำหนดขนาดของกลุ่ม กลุ่มควรมีขนาดไม่เกิน 3 - 6 คน
 - 1.3 กำหนดองค์ประกอบของกลุ่ม หมายถึง การจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มประกอบด้วย สมาชิกที่คล่องความสามารถและความรู้
 - 1.4 กำหนดบทบาทของสมาชิกในกลุ่มแต่ละคน เพื่อช่วยให้สมาชิกในกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด และมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทั่วถึง
 - 1.5 จัดสถานที่ให้เหมาะสมในการทำงาน และการมีปฏิสัมพันธ์กัน
 - 1.6 จัดสาระ วัสดุหรืองานที่จะให้ผู้เรียนทำ
2. ด้านการสอน ผู้สอนควรมีการเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ดังนี้
 - 2.1 อธิบายชี้แจงเกี่ยวกับงานของกลุ่ม
 - 2.2 อธิบายเกณฑ์การประเมินผลงาน ผู้เรียนจะต้องมีความเข้าใจตรงกันว่าผลสำเร็จของงานอยู่ตรงไหน
 - 2.3 อธิบายถึงความสำคัญของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน ครูควรอธิบายเกี่ยวกับกฎระเบียบ
 - 2.4 อธิบายถึงวิธีการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม
 - 2.5 อธิบายถึงความสำคัญและวิธีการในการตรวจสอบความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่แต่ละคนได้รับมอบหมาย
 - 2.6 ชี้แจงพฤติกรรมที่คาดหวัง ผู้สอนต้องชี้แจงให้ผู้เรียนได้รู้ว่าต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมใดบ้าง
3. ด้านการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม ผู้สอนควรดำเนินการควบคุมกำกับและการช่วยเหลือกลุ่ม
 - 3.1 ดูแลให้สมาชิกมีการปรึกษาหารือกัน
 - 3.2 สังเกตการณ์ทำงานร่วมกันของกลุ่ม
 - 3.3 เข้าไปช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม
 - 3.4 สรุปการเรียนรู้ให้ผู้สอนควรให้กลุ่มสรุปประเด็นการเรียนรู้จากกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความชัดเจนขึ้น

4. ด้านการประเมินผล และวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ด้านการประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนควรปฏิบัติดังนี้

4.1 การประเมินผลและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนทั้งด้านปริมาณและคุณภาพโดยใช้วิธีที่หลากหลายและให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล

4.2 การวิเคราะห์กระบวนการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกัน ผู้สอนควรจัดเวลาให้ผู้เรียนได้วิเคราะห์การทำงานและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่องของกลุ่มจะเห็นได้ว่าขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน ยอมรับความแตกต่างซึ่งกันและกัน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ตลอดจนความภาคภูมิใจในตนเอง

จากรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD ช้างตัน สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ STAD เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่ง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วย นักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน นักเรียนที่เรียนปานกลาง 2-3 คน และนักเรียนที่เรียนอ่อน 1 คน ซึ่งมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล โดยการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิม จากนั้นครูสอนเนื้อหาใหม่กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น
2. ขั้นการทำงานร่วมกัน โดยนักเรียนในกลุ่ม 4-5 คน ร่วมกันศึกษากลุ่มย่อยนักเรียนเก่งจะอธิบายให้นักเรียนอ่อนฟังและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม
3. ขั้นการทดสอบ นักเรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกัน
4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน ครูตรวจผลทดสอบของนักเรียน โดยคะแนนที่นักเรียนทำได้ในการทดสอบจะถือเป็นคะแนนรายบุคคล แล้วนำคะแนนรายบุคคลไปแปลงเป็นคะแนนกลุ่ม
5. ขั้นการตัดสินผลงานกลุ่ม ชมเชย ยกย่อง บุคคลหรือกลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

6.3 ประโยชน์ของการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD

ระวีวรรณ ศรีศรีวัฒน์ (2552, น. 171-173) ได้กล่าวถึงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ก่อให้เกิดผลประ โยชน์แก่ผู้เรียนดังนี้

1. ประสบความสำเร็จทางด้านวิชาการ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการเรียน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และแลกเปลี่ยนความรู้ โดยมุ่งให้ผลการเรียนของกลุ่มมีคะแนนสูงเมื่อมีการวัดผล ทำให้สมาชิกกลุ่ม ต้องสนใจศึกษาในเรื่องที่ได้รับมอบหมายและผู้เรียนประสบความสำเร็จด้านวิชาการสูงกว่าการเรียนการสอนแบบปกติ

2. เพิ่มความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน การจัดการสอนในลักษณะกลุ่ม การจัดการเรียนทำให้ผู้เรียนแต่ละคนรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของตนเองในการเป็นสมาชิก รวมทั้งมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ทำให้เพิ่มความมั่นใจในการทำงานและการเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีอิสระที่จะคิดและเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่ม

3. ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน เนื่องจากธรรมชาติและลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือจะสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ถกเถียงปัญหาและเสนอความคิดเห็นต่อกลุ่มอธิบายหรือบอกเล่าสิ่งที่รู้ให้แก่เพื่อนร่วมกลุ่มให้เข้าใจซึ่งจะทำให้ผู้สอนหรือผู้บอกเล่ามีความเข้าใจเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดีและชัดเจนมากขึ้น ผู้รับฟังก็จะสามารถเข้าใจในอีกแนวคิดหนึ่งนอกเหนือจากความคิดเห็นของตนเอง

4. พัฒนาทักษะทางสังคม การเรียนการสอนแบบร่วมมือจะทำให้สมาชิกในกลุ่มได้ปรึกษาหารือกัน พูดคุย เสนอความคิดเห็น ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านสังคมที่ดีต่อกัน มีความเข้าใจกันช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเป็นการฝึกทักษะที่ดีให้แก่ผู้เรียนในด้านการสื่อสาร และก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีต่อกัน

5. เป็นที่ยอมรับของเพื่อนและก่อให้เกิดสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การเรียนแบบร่วมมือก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียนแม้กระทั่งเพื่อนที่เรียนด้วยกันในชั้นเรียน เมื่อจัดให้เรียนแบบร่วมมือก็จะแสดงความสามารถของตนเองทำให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนได้และเมื่อมีการเปลี่ยนกลุ่มการเรียนเป็นระยะ ๆ ทำให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียนได้รู้จักคุ้นเคยกันทำให้ทุกคนในชั้นเรียนไม่ว่าผู้เรียนดีหรือเรียนด้อยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมากกว่าการเรียนแบบปกติ

กรมวิชาการ (2558, น. 45-46) กล่าวถึงประโยชน์ที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกันทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน

2. ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกัน

3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียนไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งเกิดความภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา สอนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน

4. ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมคิด การระดมความคิดเห็นนำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุด เป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดหาข้อมูลให้มาคิดวิเคราะห์และเกิดการตัดสินใจ

5. ส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยอย่างมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน

6. ส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

จากประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD สรุปได้ดังนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนและส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้สอน - ผู้เรียน และ ผู้เรียน - ผู้เรียน โดยผู้สอนนั้นจะจัดเตรียมเอกสารใบงานในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งเป็นครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จุดประสงค์สำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก็เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนมีอิสระในความคิด มีการเสนอแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน การมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม และการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคม โดยมีการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนทั้ง 5 โดยมีรูปการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอข้อมูล โดยการทบทวนพื้นฐานความรู้เดิม จากนั้นครูสอนเนื้อหาใหม่กับนักเรียนกลุ่มใหญ่ทั้งชั้น

2. ขั้นการทำงานร่วมกัน โดยนักเรียนในกลุ่ม 4-5 คน ร่วมกันศึกษากลุ่มย่อยนักเรียนเก่งจะอธิบายให้นักเรียนอ่อนฟังและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม

3. ขั้นการทดสอบ นักเรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกัน

4. ขั้นการปรับปรุงคะแนน ครูตรวจผลทดสอบของนักเรียน โดยคะแนนที่นักเรียนทำได้ในการทดสอบจะถือเป็นคะแนนรายบุคคล แล้วนำคะแนนรายบุคคลไปแปลงเป็นคะแนนกลุ่ม

5. ขั้นการตัดสินผลงานกลุ่ม ชมเชย ยกย่อง บุคคลหรือกลุ่มที่มีคะแนนยอดเยี่ยม นักเรียนคนใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อน จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และกลุ่มใดทำคะแนนได้ดีกว่าครั้งก่อนจะได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม

จากข้อสรุปข้างต้น ผู้วิจัยได้นำการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ลงมือทำเป็นกลุ่ม โดยในกลุ่มมีสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ดังต่อไปนี้

ดารานี โพธิ์ไทร (2552) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 87.07/85.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อารีรัตน์ เกิดสาย (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมายเพื่อ สร้างและพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน และศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน โดยผลการวิจัยพบว่า หนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 87.02/85.71 ซึ่งผ่านเกณฑ์ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วยหนังสือส่งเสริมการอ่าน มีค่าเท่ากับ 0.66 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 66

พจนิษฐ์ บุญสว่าง (2558) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ กต ตามเกณฑ์ 75/75 และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ กต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีประสิทธิภาพ 78.85/77.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ กต หลังสูงสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สังวาลย์ จันทรเทพ (2562) ได้ศึกษาการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียน

สะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค SATD มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมี ประสิทธิภาพ 78.85/77.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความสามารถในการเขียน สะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการพัฒนาแบบฝึกทักษะ เป็นสื่อการเรียนรู้ที่ ช่วยให้ นักเรียนได้พัฒนา ฝึกฝนทักษะของตนเองได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เป็นรูปแบบวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกันเป็นกลุ่ม ย่อย และเป็นการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นกับเรื่องที่จะเรียน เพราะนักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันละกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึง ได้นำการพัฒนาแบบฝึกทักษะและการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาพัฒนาทักษะการเขียน สะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้นักเรียนมี ทักษะการเขียนสะกดคำที่สูงขึ้นและการเรียนภาษาไทยมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง
5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายบ้านใหม่เขาแก้ว อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุกโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านสามหลัง โรงเรียนบ้านท่าวิเศษ โรงเรียนลานตาเมือง โรงเรียนกมลราษฎร์ โรงเรียนบ้านผึ่งหมื่น โรงเรียนบ้านไทยชนะศึก โรงเรียนบ้านหนองรังสิต จำนวน 137 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุกโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ทั้งหมด 12 ชั่วโมง

2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด ประกอบไปด้วย

2.1 เรื่องที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก

2.2 เรื่องที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด

2.3 เรื่องที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน

2.4 เรื่องที่ 4 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

2. แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 75/75 ตามเกณฑ์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3.2 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 เล่ม

3.3 แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รูปแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นระยะเวลา 12 ชั่วโมง (ไม่รวมการวัดทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน) โดยทำการวัดทักษะการเขียนสะกดคำก่อนเรียน ดำเนินการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ จำนวน 12 ชั่วโมง จากนั้นทำการวัดทักษะการเขียนสะกดคำ

5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองรังสิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สารที่ 4 มาตรฐานที่ ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมาย

1.2 ศึกษารายละเอียด หลักการ แนวคิดและเทคนิคในการทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ พื้นฐาน ชุดภาษาพาทีและแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย และบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นการนำเสนอข้อมูล ขั้นการทำงานร่วมกัน ขั้นการทดสอบ ขั้นปรับปรุงคะแนน และขั้นการตัดสินผลงานกลุ่ม โดยใช้การจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง ได้แก่

แผนที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก (ข, ค, ฃ)	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน (ญ, ณ, ร, ล, พ)	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กด (จ, ช, ซ, ฎ, ฏ, ฐ, ท, ฒ)	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กต (ต, ถ, ท, ฑ, ศ, ษ, ส)	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กด (จ, ช, ซ, ฎ, ฏ, ฐ, ท, ฒ, ต, ถ, ท, ฑ, ศ, ษ, ส)	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กบ (บ, พ, ฟ, ภ)	จำนวน 2 ชั่วโมง

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อที่อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยเพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่แก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน กลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผล จำนวน 1 ท่าน ได้แก่

ท่านที่ 1 รศ.ดร. กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผล

ท่านที่ 2 นางดวงนวล นิลสนธิ

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

ท่านที่ 3 นายธเนศ มยุรา

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) กำหนดค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ระดับ 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการแปลความหมายการประเมิน ของประคอง กรรณสูตร (2542, น. 73) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

ถ้าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมีค่าตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปและมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 ถือว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน โดยการประเมินในส่วน of ด้านสาระสำคัญ ด้านตัวชี้วัด ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และด้านการวัดผลและประเมินผล

ตาราง 3 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านสาระสำคัญ	4.89	0.33	เหมาะสมระดับมากที่สุด
2. ด้านตัวชี้วัด	4.83	0.29	เหมาะสมระดับมากที่สุด
3. ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้	4.83	0.41	เหมาะสมระดับมากที่สุด
4. ด้านเนื้อหา	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
5. ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้	4.50	0.41	เหมาะสมระดับมากที่สุด
6. ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.44	0.33	เหมาะสมระดับมากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.75	0.15	เหมาะสมระดับมากที่สุด

จากตารางดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 รองลงมาคือด้านสาระสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 และด้านการวัดผลประเมินผล มีค่าความเหมาะสมอยู่ในระดับที่ต่ำสุด คือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.33 (ภาคผนวก ง, น.140)

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นำไปทดลอง (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาปรับปรุง

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน ซึ่งเป็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับ การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 เล่ม

2.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองรังสิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สารที่ 4 มาตรฐานที่ ท 4.1 ตัวชี้วัดที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมาย

2.2 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ชุดภาษาพาทีและแบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย และบัญชีคำศัพท์พื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้จำนวน 1 เล่ม โดยประกอบไปด้วยหัวข้อ ต่อไปนี้

- 1.3.1 เรื่องที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก
- 1.3.2 เรื่องที่ 2 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด
- 1.3.3 เรื่องที่ 3 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน
- 1.3.4 เรื่องที่ 4 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ

2.4 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ด้านโครงสร้างของแบบฝึก และให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วพร้อมกับแบบประเมินฝึกทักษะ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้คำ ข้อความ และรูปแบบในแบบฝึกทักษะ พร้อมทั้งประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะ โดยใช้แบบประเมินที่มีลักษณะเป็นส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) กำหนดค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป

ระดับ 5	หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง มีความเหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.6 นำคะแนนจากการประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ย แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 166)

ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด
1.51 – 2.50	เหมาะสมน้อย
2.51 – 3.50	เหมาะสมปานกลาง
3.51 – 4.50	เหมาะสมมาก
4.51 – 5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 4 ผลพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. การจัดหน้า	4.89	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
2. เนื้อหา	4.67	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3. กิจกรรมการฝึก	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. การประเมินผล	4.50	0.00	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.76	0.17	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 เมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้านกิจกรรมการฝึก มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00 รองลงมาคือการจัดหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.89 ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และสุดท้ายการประเมินผล มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 4.50 (ภาคผนวก ง, น. 144)

2.7 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงเพื่อในสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.8 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตรา ไปทดลอง (Try Out) หาคุณภาพโดยทดลองควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบ ซึ่งมีขั้นตอนการหาคุณภาพ ดังนี้

2.8.1 การทดลองหนึ่งต่อหนึ่ง ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหา คุณภาพของแบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านสามหลัง อำเภอทุ่งเสลี่ยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้นักเรียน 3 คน เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 1 คน ขณะทำการทดลองผู้วิจัยได้สังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนอย่างใกล้ชิดแล้วบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่เรียนรู้ และซักถามนักเรียนแต่ละ คนถึงข้อบกพร่องของแบบฝึกทักษะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.8.2 การทดลองกับกลุ่มเล็ก ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหา คุณภาพของแบบฝึกทักษะกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนเดียวกันกับแบบหนึ่งต่อหนึ่ง) โดยนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ได้รับการปรับปรุง จากการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง มาทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 9 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มทดลองแบบหนึ่ง ต่อหนึ่ง เป็นนักเรียนที่เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ประเภทละ 3 คน เพื่อจับเวลาในการเรียนรู้แบบ ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ถ้าผู้เรียนพบข้อบกพร่องของแบบ ฝึกทักษะ ให้ทำเครื่องหมายไว้สำหรับอภิปรายกับผู้วิจัยในภายหลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้รับไปปรับปรุง แก้ไขให้มีคุณภาพต่อไป

2.8.3 การทดลองภาคสนาม ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเพื่อหา คุณภาพของแบบฝึกทักษะ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานตาเมือง อำเภอทุ่งเสลี่ยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัยเขต 2 ซึ่งเป็นนักเรียนทั้งห้องเรียน จำนวน 17 คน เสมือนการใช้ทดลองจริง แต่ไม่ใช่ในกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบฝึกทักษะการเขียน สะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ที่ได้ปรับปรุงจากการทดลองกลุ่มเล็ก ขณะทำการ ทดลองผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรา ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนอย่างใกล้ชิดแล้วบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนในขณะที่เรียนรู้ จากนั้นนำข้อมูลจากการสังเกตนำมาปรับปรุงให้มีคุณภาพต่อไป

2.9 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตรา ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุง เพื่อให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.10 นำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รูปแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

3.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านหนองรังสิต กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สารที่ 4 มาตรฐานที่ 4.1 ตัวชี้วัดที่ 1 เขียนสะกดคำและบอกความหมาย

3.2 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด และเกณฑ์การตรวจให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.3 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ ตามแนวคิดของAnderson and Krathwohl ซึ่งกำหนดพฤติกรรมการเรียนรู้ไว้ 6 ระดับ คือด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ด้านการประยุกต์ใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการประเมินผล และด้านการสร้างสรรค์

3.4 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ต้องการใช้จริง 10 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ ใช้จริง 10 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตรา ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.6 ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยแยกออกเป็น 2 ประเด็นคือ

3.6.1 แบบทดสอบตอนที่ 1 แบบปรนัย (เลือกตอบ) 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3.6.1.1 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิธีการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง และความตรงของเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน กำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ .05 ขึ้นไป ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6.1.2 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนการหาคุณภาพ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานตาเมือง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.6.1.3 นำคำตอบแบบทดสอบแบบปรนัยที่นักเรียนทำแล้วมาตรวจให้คะแนน โดยให้คะแนนข้อที่ถูก ข้อละ 1 คะแนน ข้อที่ผิดหรือไม่ได้ทำไม่ให้คะแนน นำมาวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 1 ขึ้นไป คัดเลือกแบบทดสอบไว้ 20 ข้อ ซึ่งผลการหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

3.6.1.4 นำแบบทดสอบแบบปรนัยทั้ง ไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์และริชาร์ดสัน (Kuder and Richardson) ผลปรากฏว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 (ภาคผนวก ง, น. 158)

3.6.1.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต จำนวน 20 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.6.2 แบบทดสอบตอนที่ 2 แบบอัตนัย แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 10 ข้อ

3.6.2.1 นำแบบทดสอบที่แก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน โดยเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา วิธีการสอน และการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องและความตรงของเนื้อหา หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน กำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.05 ขึ้นไปดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.6.2.2 นำแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try out) ตามขั้นตอนการหาคุณภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานตาเมือง อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 17 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ

3.6.2.3 ตรวจแบบทดสอบแบบอัตนัย โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เขียนสะกดคำถูกต้อง ได้ 1 คะแนน

เขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง ได้ 0 คะแนน

3.6.2.4 วิเคราะห์หาความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.2 - 0.8 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.20 - 1 ขึ้นไป

3.6.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต จำนวน 20 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ ระหว่างจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขั้นตอนการทดลองมีรายละเอียดดังนี้

1. ทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ (Pre-test) ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราประกอบด้วยข้อสอบจำนวน 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจใน เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ ตอนที่ 2 แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดจำนวน 10 ข้อ ที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว นำมาทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน ใช้เวลา 1 คาบเรียน เพื่อเก็บคะแนนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

2.1 ขั้นเตรียม ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และอธิบายรูปแบบการเรียน การเรียนโดยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.2 ขั้นจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยใช้การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยเก็บคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำระหว่างจัดการเรียนรู้ เพื่อคำนวณหาค่า E_1

3. ขั้นประเมินผลหลังการจัดการเรียนรู้ (Post-test) โดยการใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 1 คาบเรียน คำนวณหาค่า E_2

4. รวบรวมคะแนนที่ได้ไปหาค่าทางสถิติ โดยเป็นคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 5 กำหนดการจัดการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วัน เดือน ปี	แผนการจัดการเรียนรู้	จำนวน ชั่วโมง
7 ม.ค. 65	ชี้แจงก่อนเรียน นักเรียนทำแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำก่อนเรียน	1
13-14 ม.ค. 65	แผนที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก (ข, ค, ช)	2
17-18 ม.ค. 65	แผนที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน (ญ, ณ, ร, ล, พ)	2
20-21 ม.ค. 65	แผนที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กด (จ, ช, ซ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ)	2
24-25 ม.ค. 65	แผนที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กต (ต, ถ, ท, ฑ, ศ, ษ, ส)	2
27-28 ม.ค. 65	แผนที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กด (จ, ช, ซ, ฎ, ฏ, ฐ, ฑ, ฒ, ต, ถ, ท, ฑ, ศ, ษ, ส)	2
31 ม.ค 65 – 1 ก.พ. 65	แผนที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กบ (บ, พ, ฟ, ภ)	2
3 ก.พ. 65	นักเรียนทำแบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียน	1
รวม		14

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนเฉลี่ยระหว่างการจัดการเรียนรู้ เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำ โดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วย โดยใช้ t - test แบบ Dependent Samples

3. แปลความหมายข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบ ความเรียง และสรุปผลโดยการบรรยาย

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

E₁ ค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบเก็บคะแนนในระหว่างการจัดการเรียนรู้

E₂ ค่าเฉลี่ยจากการประเมินผลหลังจากการจัดการเรียนรู้ (Post Test)

3.2. การเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียน ด้วยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนด้วยโดยการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มาเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test) โดยมีดังนี้

1.1 การหาค่าร้อยละ ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 104)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่หรือจำนวนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น

1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 104)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 87-88)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

1.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ค่าสถิติ t – test
Dependent ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, น. 112)

$$t = \sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n-1)}}$$

เมื่อ

t	แทน	ค่าสถิติใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบนัยสำคัญ
D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

2. หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่
ตรงตามมาตรา โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ 75/75 ใช้สูตร ดังนี้
(เผชญ์ กิจระการ, 2544, น. 49)

2.1 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนการสอน
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมจากการทำแบบฝึกทักษะทุกชุดรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_2)

$$E_2 = \frac{\frac{\sum x}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum x$	แทน	คะแนนรวมที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. การหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.1. การหาค่าความเที่ยงตรง โดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC : Index Objective Congruency) ใช้สูตรดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2549, น. 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหาหรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 การหาค่าความยาก (Difficulty) ของแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ ใช้สูตรดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2552, น. 53)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
 R แทน จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

3.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) ของแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ ดังนี้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2552, น. 54)

$$r = \frac{R_H - R_L}{n}$$

เมื่อ r แทน ค่าอำนาจจำแนก
 R_H แทน จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
 R_L แทน จำนวนผู้สอบที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนคนทั้งหมด

3.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ (Reliability) โดยใช้สูตรของ Kuder – Recharadson (KR-20) (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2552, น. 54)

$$r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{s^2} \right]$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบทดสอบ
 k แทน จำนวนข้อในแบบทดสอบ
 p แทน สัดส่วนของผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ
 q แทน สัดส่วนของผู้ตอบผิดในแต่ละข้อ
 s^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมของผู้ตอบทั้งหมด

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อ 1) หาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) ศึกษาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือในการทดลอง ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ทั้งหมด 12 ชั่วโมง 2) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด และ 3) แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รูปแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบอัตนัย จำนวน 10 ข้อ

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ตาราง 6 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านกระบวนการและผลลัพธ์ของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จำนวน	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3					ร้อยละของคะแนนระหว่างเรียน	ร้อยละของคะแนนหลังเรียน	
	แม่ กก	แม่ กน	แม่ กต 1	แม่ กต 2	แม่ กต 3	แม่ กบ	E ₁	E ₂
คะแนนเต็ม	10	10	15	10	10	10	65	20
คะแนนเฉลี่ย	7.70	8.30	11.65	7.20	7.50	7.95	50.30	15.70
เฉลี่ยร้อยละ	77.00	83.00	77.67	72.00	75.00	79.50	77.38	78.50
E ₁ = 77.38							E ₂ = 78.50	

จากตารางพบว่านักเรียนจำนวน 20 คน ได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 77.38 และค่าเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 78.50 ซึ่งหมายความว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้เกณฑ์ 77.38/78.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 จึงสรุปได้ว่าแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ E₁/E₂ เท่ากับ 75/75 สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราได้ (ภาคผนวก ง, น. 145)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดสอบ	คะแนน เต็ม	n	$\bar{x}$	S.D.	t	sig. (1-tailed)
ก่อนเรียน	20	20	10.05	1.82	16.50*	0.0000
หลังเรียน	20	20	15.70	1.42		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า ผลการวิเคราะห์ความสามารถทางการการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 15.70, S.D. = 1.42) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 10.05, S.D. = 1.82) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ (ภาคผนวก ง, น. 147)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อศึกษาทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองรังสิต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน ทั้งหมด 12 ชั่วโมง 2) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 ชุด และ 3) แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 รูปแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ และแบบอัตนัยจำนวน 10 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1) ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทำแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อวัดทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา 2) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD และ 3) นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง การเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยค้นคว้าขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.38/78.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75
2. หลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ระหว่างเรียนมีค่าเท่ากับ 77.38 และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังเรียนมีค่าเท่ากับ 78.50 เพราะว่าแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาและมีความก้าวหน้าในการเรียนภาษาไทยสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะโดยผ่านกระบวนการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ มีวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมโดยเริ่มตั้งแต่ศึกษาเอกสารหลักสูตร คู่มือครู เนื้อหา รูปแบบและลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ตลอดจนศึกษาวิธีการวัดผลและประเมินผลอย่างละเอียด

ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ได้รับการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องจากอาจารย์ที่ปรึกษาและได้ผ่านการประเมิน ตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี เอกสารหลักสูตรงานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎีต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้มีความสอดคล้องทั้งโครงสร้าง รูปแบบและเนื้อหา ทั้งยังกำหนด

จุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อให้การสร้างแบบฝึกทักษะในครั้งนี้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับมะลิ อัจฉริยะ (2540, น. 22) กล่าวว่า หลักในการสร้างแบบฝึกต้องมีจุดมุ่งหมายว่า ฝึกด้านใด แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา ความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีความชัดเจนและมีความหมายต่อการนำไปใช้ในชีวิต และแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยเนื้อหาของแบบฝึกทักษะต้องมีการเรียงจัดทำเนื้อหาโดยเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ตามที่ลักษณะการสร้างแบบฝึกของ สุภจิตร คงสุวรรณ (2550, น. 52) ซึ่งกล่าวไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หรือชุดฝึกที่ครูจัดทำให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้น หลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน ถือเป็นแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545, น. 131-132) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึกทักษะ มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกทักษะที่ไม่ยากเกินไป และไม่ยากแก่การเข้าใจ ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนานและเหมาะสมกับความสามารถและวัย ซึ่งได้สอดคล้องกับงานวิจัยของดารณี โพธิ์ไทร (2552) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 87.07/85.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยพจนีย์ บุญสว่าง (2558) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมีประสิทธิภาพ 78.85/77.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกดแม่ กด หลังสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้นแสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอาจเนื่องมาจากเหตุผล ดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นผ่านการหาประสิทธิภาพ ซึ่งได้ค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะอย่างครอบคลุมตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ศึกษาเอกสารหลักสูตร ตำราเกี่ยวกับการเขียน เพื่อนำไปใช้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ให้เกิดประสิทธิภาพกับนักเรียนมากที่สุด ได้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ซึ่งนักเรียนมีส่วนร่วมกับการจัดกิจกรรม มีการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสนุกสนาน นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ได้นำคำที่อยู่ในบทเรียนและคำที่นักเรียนพบเห็นอยู่บ่อย ๆ มาบรรจุในเนื้อหาการเรียนรู้ โดยการเรียนรู้สิ่งที่ใกล้ตัวนักเรียนจะทำให้นักเรียนจำได้ง่ายและมีความหมายกับผู้เรียน

2.3 ในการสอนเนื้อหาใหม่ในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนได้ทำการทบทวนบทความรู้เดิม เพื่อเชื่อมโยงความรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น

2.4 กิจกรรมการเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำจากการทำกิจกรรมกลุ่ม เพลง เกม และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้น

2.5 การสอนในแต่ละครั้งได้มีความสัมพันธ์ของทั้งทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง การดู การอ่าน และการเขียน ทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

2.6 การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เป็นกิจกรรมที่ท้าทายความคิดของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการเขียนสะกดคำที่ดียิ่งขึ้น

2.7 หลังจากนักเรียนทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในแต่ละเรื่องนักเรียนทราบผลคะแนน ทำให้นักเรียนสามารถรู้ความก้าวหน้าของตนเอง และทราบถึงข้อบกพร่องซึ่งทำให้นักเรียนนำมาปรับปรุงแก้ไขในการเรียนในเรื่องต่อไปได้ นอกจากนี้ก่อนที่นักเรียนจะทำแบบฝึกทักษะทุกครั้ง นักเรียนทุกคนจะได้อ่านทำความเข้าใจคำสั่งหรือคำชี้แจงจนเข้าใจ และครูเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามข้อสงสัยก่อนทำแบบฝึกทักษะทุกครั้ง ซึ่งทำให้การตอบคำถามของนักเรียนมีความถูกต้อง

จากเหตุผลข้างต้นได้สอดคล้องกับงานวิจัยของสังวาลย์ จันทร์เทพ (2562) ได้ศึกษาเรื่องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย โดยผลการการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.26 มีความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนกับหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้งานวิจัยของพจนีย์ บุญสว่าง (2558) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนากิจกรรมแบบร่วมมือโดย

ใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนสพกไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.54 และหลังเรียน 16.82 คะแนนตามลำดับและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่าความสามารถทางการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูควรศึกษารายละเอียดในแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดี รวมถึงการจัดการศึกษาถึงเทคนิควิธีการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจถึงกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ในการดำเนินการจัดกิจกรรมควรเพิ่มเวลาในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้นเพื่อให้ นักเรียนมีเวลาในการลงมือปฏิบัติตลอดการมีส่วนร่วมของกิจกรรมต่าง รวมถึงมีการยืดหยุ่นเวลาให้ เหมาะสมกับการทำกิจกรรมแต่ละอย่างเพื่อให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างครบถ้วน
3. ครูควรตรวจแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบ โดยให้ นักเรียนทราบผลโดยทันที ซึ่งจะช่วยให้ นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียนการสอนครั้งต่อไป เพราะนักเรียนได้รู้จุดเด่น และจุดด้อยของตนเอง ในการเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ๆ
2. ควรจัดทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดตรงตามมาตรา เพื่อใช้ เป็นสื่อการสอนในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2558). การเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและแนวทางการแก้ไข. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
ครุสภา ลาตพรวัว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ
: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กำชัย ทองหล่อ. (2556). หลักภาษาไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 54). กรุงเทพฯ : รวมสาส์น (1977).
- คำขวัญ ชูเอียด. (2554). แบบฝึกทักษะการเขียนตัวสะกดมาตรา ก กด กบ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 หลักสูตรภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- จิรนนท์ ฤกษ์โมรินทร์. (2558). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านออกเสียงและเขียน
คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบเกม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- จตุพร เวฬุวรรณ. (2559). รายงานผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (STAD) ประกอบแบบฝึก
ทักษะอ่านเขียนเรียนภาษา ราชธาธิราชกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย. 6(1), 93-100.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). การจัดการเรียนรู้แนวใหม่. นนทบุรี : สหมิตรพริ้นอิงแอนพับลิชชิง.
- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (พิมพ์ครั้งที่ 1).
กรุงเทพฯ : แดเน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น
- ชูศรี วงษ์รัตนะ. (2546). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เนรมิต
การพิมพ์.
- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). "การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ดารานี โพธิ์ไทร. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตาม
มาตราตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.

- ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). แบบฝึกหัด แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและ
การจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ธารอักษร
- ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2533). พฤติกรรมการสอนภาษาไทย ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูธนบุรี.
- ทิตนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นราวัลย์ พูลพิพัฒน์. (2557). การสอนเพื่อแก้ไขปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้. วารสาร
มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์, 7(2), 48-54
- นัฐพล กองน้อย. (2561). การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำยากภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- นิพิงค์ ซอสน์เที่ยง. (2537). ความสามารถในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ที่พูดภาษาถิ่นโคราชกับภาษาถิ่นอีสานในชีวิตประจำวันในเรียนสังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- ปทุม หนูมา. (2542). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำควบกล้ำ ร ล ว ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้หลักการเรียนรู้เพื่อรู้แจ้ง. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ประคอง กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2546). กระบวนการกลุ่มปฏิบัติมีมติหนึ่งของการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.
กรุงเทพฯ : ปกรณ์ศิลป์พรินต์.
- ประวีรพรรณ ศรีศรีรัมย์. (2543). เทคนิคการสอน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปาลิตา อิติตา. (2563). การสร้างแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนมาตราตัวสะกดของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านมูเซอ. การค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต.
พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- เผชิญ กิจระการ. (2544). การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พจนีย์ บุญสว่าง. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- พจนีย์ บุญสว่าง. (2558). การพัฒนากิจกรรมแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร, พิษณุโลก.
- พลวัฒน์ ไหลมุน. (2560). การศึกษาวิเคราะห์คำไทยที่มักเขียนผิด. วารสารมนุษยศาสตร์, 24(2), 318-343.
- ไพฑูริย์ มูลดี. (2546). การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- มลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2550). นวัตกรรมตามแนวคิด Back Wardesign. วิทยาลัยมหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์.
- มะลิ อัจฉริยะ. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- มะลิ อัจฉริยะ. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่องการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน แม่กด และแม่กบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นามมีบุ๊คส์.
- โรงเรียนบ้านหนองรังสิต. (2564). แผนปฏิบัติงานประจำปีโรงเรียนบ้านหนองรังสิต. สุโขทัย : กลุ่มงานบริหารโรงเรียนบ้านหนองรังสิต
- วันทดา ศรีปิยะรัตน์, พรรณราย เทียมทัน. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค เอสดีเอที ที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจต่อการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์มหาบัณฑิต , มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
- วรรณ แก้วแพรง. (2526). คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พีรพัฒน์.
- วรรณ โสมประยูร. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ดอกหญ้าวิชาการ.
- วัชรพร สุทธิกรมล. (2559). ผลของการจัดกิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อพัฒนาการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจการท่องเที่ยวและการโรงแรม. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

- วัฒนาพร ระจับทุกซ์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา สัมมนาหลักสูตรและการสอน ภาษาไทย. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2554). เอกสารประกอบการสอน สัมมนาหลักสูตรและการสอนภาษาไทย. คณะศึกษาศาสตร์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- วีระ ไทยพานิช. (2555). การออกแบบและพัฒนาระบบการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สนอง อินละคร. (2544). เทคนิคการสอนและนวัตกรรมที่ใช้จัดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : อุบลกิจจอฟเซทการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2549). การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กภาพสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ มหาเรศ. (2521). เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาประถม 322 การสอนภาษาไทยใน โรงเรียนประถมศึกษามหาสารคาม. มหาสารคาม, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- สังวาลย์ จันทรเทพ. (2562). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2540). การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สิริพร ทิพย์คง. (2545). หลักสูตรและการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.).
- สุภจิต คงสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุภจิต คงสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. (2551). การเขียนแผนการจัดการเรียนที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.

- อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดเป็นกลุ่มคำและแบบฝึกที่จัดคละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม
- อมรรัตน์ คงสมบูรณ์. (2536). การเปรียบเทียบความสามารถและความสนใจในการเขียนสะกดคำยากภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สอนโดยใช้เกมและแบบฝึก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- อารีรัตน์ เกิดสาย. (2555). การพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่าน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

1. รศ.ดร. กฤษยากาญจน์ โตพิทักษ์	อาจารย์ประจำวิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. นางดวงนวล นิลสนธิ	ครู ค.ศ. 3 โรงเรียนบ้านกลางดง
อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย
3. นายธเนศ มยุรา	ครู ค.ศ. 3 โรงเรียนทุ่งเสลี่ยมชนูปถัมภ์
อำเภอทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย งานวิชาการ โทร. ๘๘๒๗

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๖๑๕

วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎากาญจน์ โตพิทักษ์

ด้วย นางสาววิมลภา สานา รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๐๘๗๙ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาฯ เพ็งพุ่ม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาคุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๖๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณอเนศ มยุรา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววิมลภา สานา รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๐๘๗๙ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เพ็งพุ่ม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๕๕๕๖-๘๘๐๗
โทรสาร ๐-๕๕๕๖-๘๘๒๖
๒. นางสาววิมลภา สานา
โทร. ๐๙-๖๗๓๐-๓๙๒๐

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ว ๓๖๑๕

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ

เรียน คุณดวงนวล นิลสนธิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นางสาววิมลภา สานา รหัสประจำตัว ๖๓๐๙๐๘๗๙ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน สกตคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓” เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา มหบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประภาส เพ็งพุ่ม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ในการค้นคว้าอิสระเกี่ยวกับเรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ ในการค้นคว้าอิสระ ดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐-๕๕๔๖-๘๘๒๗

โทรสาร ๐-๕๕๔๖-๘๘๒๖

๒. นางสาววิมลภา สานา

โทร. ๐๙-๖๗๓๐-๑๔๒๐

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด ไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก (ข, ค, ฉ)

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

คำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก ของภาษาไทยนั้น ผู้เรียนควรเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถูกต้องชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

- การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กก
- ความหมายของคำในมาตราตัวสะกดแม่ กก

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนคำอ่าน สะกดคำได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของคำได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค SATD

ขั้นนำ (การนำเสนอข้อมูล)

1. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอเพลง “มาตราตัวสะกดแม่ กก” พร้อมทั้งร้องเพลง โดยครูเป็นผู้ร้อง นำให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องตาม

2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก ยกตัวอย่างคำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อย ๆ เช่น คำว่า ภาควิชา, อุปสรรค, สกปรก, เลข, นาค, โชค เป็นต้น และอธิบายเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดแม่ กก

ขั้นสอน (การทำงานร่วมกัน)

3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน โดยวัดความสามารถนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน

(1 : 2 : 1) แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มเป็นสัตว์ที่ตัวเองชอบโดยไม่ซ้ำกับกลุ่มอื่น ๆ และครูกำหนดลำดับของคนในกลุ่มโดย คนเก่ง ลำดับที่ 1 คนปานกลาง คนที่ 1 ลำดับที่ 2 คนปานกลางคนที่ 2 ลำดับที่ 3 และคนอ่อน ลำดับที่ 4 โดยไม่บอกเหตุผลในการจับกลุ่มและการเรียงลำดับของนักเรียน

4. ครูจัดกิจกรรมเกม “ตัวอะไรเอ่ย ? ที่หายไป”

4.1 ครูเตรียมคำในมาตราแม่กด โดยตัดตัวสะกดของคำนั้นออก โดยทำเป็นบัตรคำ หรือสไลด์นำเสนอ เช่น ภา_ภูมิ โช_ชะตา ส_ปร_ เป็นต้น

4.2 ครูอธิบายกติกาของเกม เมื่อครูเปิดแผ่นป้ายของคำ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มปรึกษาถึงคำตอบของคำ

4.3 ครูกำหนดลำดับของนักเรียน เพื่อให้ออกมาเขียนคำตอบที่ด้านหน้ากระดาน

4.4 กลุ่มใดเขียนถูกต้องได้ 1 คะแนน กลุ่มใดเขียนผิดได้ 0 คะแนน

5. ครูให้ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทำงานร่วมกัน โดยใช้แบบฝึกหัดที่ 1

6. ครูชี้แจงการทำงานร่วมกันและเกณฑ์คะแนนในการทำแบบทดสอบย่อยรายบุคคลให้นักเรียนทราบ

(การทดสอบย่อย)

7. นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยทำแบบฝึกหัดที่ 2 เป็นรายบุคคล

(การปรับปรุงคะแนน)

8. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก และทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดที่ 1 โดยเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนต่างกลุ่ม

9. ครูเฉลยพร้อมอธิบายถึงคำตอบให้นักเรียนของแบบฝึกหัดที่ 1

10. ครูให้นักเรียนทบทวนคำตอบของตัวเองในแบบฝึกหัดที่ 2 และทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดที่ 2 โดยเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนต่างกลุ่ม

หากกลุ่มใดยังไม่พอใจนักเรียนกลุ่มนั้นศึกษาเพิ่มเติมและทดสอบซ้ำได้

11. ครูชี้แจงคะแนนจากการทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดที่ 1 สรุปผลคะแนนความก้าวหน้าให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทราบ

ขั้นสรุป (การตัดสินผลงานกลุ่ม)

12. นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดจากการทำแบบฝึกหัดที่ 2 แบบรายบุคคล จะได้รับรางวัลการกล่าวคำคำชมเชยจากครู

13. กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจากการรวมคะแนนจากกิจกรรม แบบฝึกหัดที่ 1 และคะแนนเดี่ยวในแบบฝึกหัดที่ 2 มีคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลการกล่าวคำคำชมเชยจากครู

14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก และครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่ม

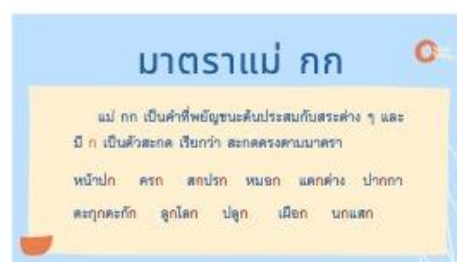
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เพลงมาตราตัวสะกดแม่ กก
2. บัตรคำมาตราตัวสะกดแม่ กก (PowerPoint)
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ แบบฝึกหัดที่ 1 (หน้าที่ 4) และแบบฝึกหัดที่ 2 (หน้าที่ 5)

การวัดและประเมินผล

1. **วิธีการวัด** ตรวจสอบผลงานนักเรียนแบบฝึกหัดที่ 1 และ 2
2. **เกณฑ์ประเมิน** นักเรียนเขียนสะกดได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป

สื่อ PowerPoint ประกอบการสอน

ป ล ำ ย ภ ำ **ค**

ส **ก** ป ร **ก**

ไ ช่ มุ **ก**

ค ว ำ ม สุ **บ**

บันทึกผลหลังการสอน

1. การเข้าเรียนของนักเรียน

จำนวนนักเรียนทั้งหมด.....คน มาเรียน.....คน ขาดเรียน.....คน

2. รายชื่อนักเรียนที่ขาดเรียน

ลำดับ	นักเรียนที่ขาดเรียน	สาเหตุที่ขาดเรียน
1		
2		
3		
4		
5		

3. ผลการเรียนรู้

- จำนวนผู้เรียนทั้งหมด.....คน
- นักเรียน ผ่าน ตัวชี้วัดมีจำนวน..... คน คิดเป็นร้อยละ.....
- นักเรียน ไม่ผ่าน ตัวชี้วัดมีจำนวน..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียน ไม่ผ่าน ตัวชี้วัด

1.....

สาเหตุ.....การแก้ไข.....

2.....

สาเหตุ.....การแก้ไข.....

4. ปัญหาและอุปสรรคระหว่างการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

5. การปรับปรุงและพัฒนา

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กน (ญ, ณ, ร, ล, พ)

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

คำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน ของภาษาไทยนั้น ผู้เรียนควรเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถูกต้องชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

- การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กน
- ความหมายของคำในมาตราตัวสะกดแม่ กน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนคำอ่าน สะกดคำได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของคำได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค SATD

ขั้นนำ (การนำเสนอข้อมูล)

1. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอเพลง “มาตราตัวสะกดแม่ กน” พร้อมทั้งร้องเพลง โดยครูเป็นผู้ร้องนำให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องตาม
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน ยกตัวอย่างคำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อย ๆ เช่น คำว่า คุณค่า คุณธรรม คุณภาพ กาลเวลา รัชกาล ต้นตาล ตะเภา ปริมาณ มณฑล เป็นต้น และอธิบายเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดแม่ กน

ขั้นสอน (การทำงานร่วมกัน)

3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน (ไม่ซ้ำกับชั่วโมงก่อน) โดยลดความสามารถนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน (1 : 2 : 1) แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่มเป็นอาหารที่ตัวเองชอบโดยไม่ซ้ำกับกลุ่มอื่น ๆ

4. ครูจัดกิจกรรม เกม “ตามล่าหาแม่ กน”

4.1 ครูจัดเตรียมบัตรคำหรือPowerPoint โดยมีคำที่มีมาตราตัวสะกดปะปนกัน โดยมีคำมาตราตัวสะกดแม่ กน จำนวน 15 คำ มาตราตัวสะกดอื่น ๆ ปะปนกัน

รัชกาล	ชีวิต	คุณค่า	คณิต	วาท	กฎหมาย
โคจร	สุนัข	มารยาท	โกรธ	ควบคุม	โดนัท
โจร	มนุษย์	สกปรก	บริเวณ	ตราตรำ	ประเสริฐ
ชมรม	ของขวัญ	สาปแช่ง	ชีวภาพ	สมาชิก	ประกาศ
ภาคภูมิ	พิษ	ตะโกน	วิชา	ณรน้อย	รัฐบาล
บริษัท	มิตร	ก้าว	เจริญ	สมัคร	เว็บไซต์
ต้นตาล	จิต	คูหมื่น	ครุฑ	ปริมาณ	ลิฟต์
ชีพ	แครอท	เลข	ตัวเลข	นกยูง	เดือนเพ็ญ

4.2 ครูอธิบายกติกา ครูจับเวลา 5-10 นาที ให้นักเรียนหาคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กน จากคำที่กำหนดทั้งหมด เมื่อหมดเวลากลุ่มใดได้ครบหรือได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

5. ครูให้ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทำงานร่วมกัน โดยใช้แบบฝึกหัดที่ 3 (หน้าที่ 8)

6. ครูชี้แจงการทำงานร่วมกันและเกณฑ์คะแนนในการทำแบบทดสอบย่อยรายบุคคลให้นักเรียนทราบ

(การทดสอบย่อย)

7. นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยทำแบบฝึกหัดที่ 4 (หน้าที่ 9) เป็นรายบุคคล

(การปรับปรุงคะแนน)

8. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กก และทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดที่ 3 โดยเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนต่างกลุ่ม

9. ครูเฉลยพร้อมอธิบายถึงคำตอบให้นักเรียนของแบบฝึกหัดที่ 3

10. ครูให้นักเรียนทบทวนคำตอบของตัวเองในแบบฝึกหัดที่ 4 และทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดที่ 2 โดยเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนต่างกลุ่ม

หากกลุ่มใดยังไม่พอใจนักเรียนกลุ่มนั้นศึกษาเพิ่มเติมและทดสอบซ้ำได้

11. ครูชี้แจงคะแนนจากการทำทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดที่ 3 สรุปผลคะแนนความก้าวหน้าให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทราบ

ขั้นสรุป (การตัดสินผลงานกลุ่ม)

12. นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดจากการทำแบบฝึกหัดที่ 4 แบบรายบุคคล จะได้รับรางวัลการกล่าวคำชมเชยจากครู

13. กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจากการรวมคะแนนจากกิจกรรม แบบฝึกหัดที่ 3 และคะแนนเดี่ยวในแบบฝึกหัดที่ 4 มีคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลการกล่าวคำชมเชยจากครู

14. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กก และครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่ม

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เพลงมาตราตัวสะกดแม่ กน
2. บัตรคำมาตราตัวสะกดแม่ กน (PowerPoint) สำหรับการจัดกิจกรรม
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ แบบฝึกหัดที่ 3 (หน้า 8) และ แบบฝึกหัดที่ 4 (หน้า 9)

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด ตรวจสอบผลงานนักเรียนแบบฝึกหัดที่ 3 และ 4
2. เกณฑ์ประเมิน นักเรียนเขียนสะกดได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป

สื่อ PowerPoint ประกอบการสอน

วิธการ	วิธีด	คุณคำ	คณิต	วาท	กฏหมาย
โคจร	สุณิ	มารยาท	โกจร	ควนคุม	โคนิก
โจร	มญชัย	สภปรัก	บวิเวณ	สราสร่า	ประเสริฐ
ชนวน	ของขวัญ	สภนชัง	ชินภาพ	สมาธิก	ประกาศ
ภาคภูมิ	พิช	สะโณ	วิธา	แฉฉฉฉ	วิธนา
บริวิค	นิตร	กัว	เวธิญ	สนิตร	เวนิโซล
คันลาล	จิต	ดูพณ	ศรุต	ปริมาณ	ลิฟต์
ชีพ	นครอท	เชร	ตัวเชร	นกชุก	เดือนเพ็ญ

วิธการ	วิธีด	คุณคำ	คณิต	วาท	กฏหมาย
โคจร	สุณิ	มารยาท	โกจร	ควนคุม	โคนิก
โจร	มญชัย	สภปรัก	บวิเวณ	สราสร่า	ประเสริฐ
ชนวน	ของขวัญ	สภนชัง	ชินภาพ	สมาธิก	ประกาศ
ภาคภูมิ	พิช	สะโณ	วิธา	แฉฉฉฉ	วิธนา
บริวิค	นิตร	กัว	เวธิญ	สนิตร	เวนิโซล
คันลาล	จิต	ดูพณ	ศรุต	ปริมาณ	ลิฟต์
ชีพ	นครอท	เชร	ตัวเชร	นกชุก	เดือนเพ็ญ

บันทึกผลหลังการสอน

1. การเข้าเรียนของนักเรียน

จำนวนนักเรียนทั้งหมด.....คน มาเรียน.....คน ขาดเรียน.....คน

2. รายชื่อนักเรียนที่ขาดเรียน

ลำดับ	นักเรียนที่ขาดเรียน	สาเหตุที่ขาดเรียน
1		
2		
3		
4		
5		

3. ผลการเรียนรู้

- จำนวนผู้เรียนทั้งหมด.....คน
- นักเรียน ผ่าน ตัวชี้วัดมีจำนวน..... คน คิดเป็นร้อยละ.....
- นักเรียน ไม่ผ่าน ตัวชี้วัดมีจำนวน..... คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียน ไม่ผ่าน ตัวชี้วัด

1.....

สาเหตุ.....การแก้ไข.....

2.....

สาเหตุ.....การแก้ไข.....

4. ปัญหาและอุปสรรคระหว่างการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

5. การปรับปรุงและพัฒนา

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน
(.....)

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กบ (บ, พ, ฟ, ภ)

เวลา 2 ชั่วโมง

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ป.3/1 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

สาระสำคัญ

คำในมาตราตัวสะกดต่าง ๆ ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ของภาษาไทยนั้น ผู้เรียนควรเรียนรู้และทำความเข้าใจให้ถูกต้องชัดเจน และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

- การเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ กบ
- ความหมายของคำในมาตราตัวสะกดแม่ กบ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนคำอ่าน สะกดคำได้ถูกต้อง
2. บอกความหมายของคำได้

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

- ความสามารถในการสื่อสาร
- ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค SATD

ขั้นนำ (การนำเสนอข้อมูล)

1. ครูให้นักเรียนดูวิดีโอเพลง “มาตราตัวสะกดแม่ กบ” พร้อมทั้งร้องเพลง โดยครูเป็นผู้ร้อง ให้นักเรียนฟัง 1 รอบ แล้วให้นักเรียนร้องตาม
2. ครูสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กบ ยกตัวอย่างคำที่นักเรียนเขียนผิดบ่อย ๆ เช่น คำว่า สัป ทวีป ทัพ ศพ เทพ ลาก โลก เป็นต้น และอธิบายเกี่ยวกับมาตราตัวสะกดแม่ กบ

ขั้นสอน (การทำงานร่วมกัน)

3. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4 คน (ไม่ซ้ำกับชั่วโมงก่อน) โดยวัดความสามารถนักเรียน เก่ง ปานกลาง อ่อน (1 : 2 : 1) แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเป็นสิ่งที่ตัวเองชอบโดยไม่ซ้ำกับกลุ่มอื่น ๆ

4. ครูจัดกิจกรรม เกม “วิ่งพลัดจับกับ”

- 4.1 ครูเตรียมบัตรคำที่มีคำในมาตราตัวสะกดแม่ กด และมาตราตัวสะกดอื่น ๆ
- 4.2 ครูนำบัตรคำไปวางกระจายบนพื้น
- 4.3 ครูจัดลำดับในการวิ่งพลัด โดยคนเก่ง ลำดับที่ 1 ปานกลางคนที่ 1 ลำดับที่ 2 ปานกลางคนที่ 2 ลำดับที่ 3 และอ่อน ลำดับที่ 4
- 4.4 ครูจับเวลา 2-3 นาที โดยแข่งขัน 2 รอบ

4.3 กลุ่มใดเก็บบัตรคำที่มีมาตราตัวสะกดแม่ กบ ได้จำนวนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

5. ครูให้ตัวแทนกลุ่มรับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ทำงานร่วมกัน โดยใช้แบบฝึกหัดที่ 11

6. ครูชี้แจงการทำงานร่วมกันและเกณฑ์คะแนนในการทำแบบทดสอบย่อยรายบุคคลให้นักเรียนทราบ

(การทดสอบย่อย)

7. นักเรียนรับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา โดยทำแบบฝึกหัดที่ 12 เป็นรายบุคคล

(การปรับปรุงคะแนน)

7. ครูให้นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ กบ และทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดที่ 11 โดยเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนต่างกลุ่ม

8. ครูเฉลยพร้อมอธิบายถึงคำตอบให้นักเรียนของแบบฝึกหัดที่ 11

9. ครูให้นักเรียนทบทวนคำตอบของตัวเองในแบบฝึกหัดที่ 12 และทำการตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดที่ 12 โดยเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนต่างกลุ่ม

หากกลุ่มใดยังไม่พอใจนักเรียนกลุ่มนั้นศึกษาเพิ่มเติมและทดสอบซ้ำได้

10. ครูชี้แจงคะแนนจากการทำกิจกรรม แบบฝึกหัดที่ 11 สรุปผลคะแนนความก้าวหน้าให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มทราบ

ขั้นสรุป (การตัดสินผลงานกลุ่ม)

11. นักเรียนที่ได้คะแนนสูงสุดจากการทำแบบฝึกหัดที่ 12 แบบรายบุคคล จะได้รับรางวัลการกล่าวคำชมเชยจากครู

12. กลุ่มที่ได้คะแนนรวมสูงสุดจากการรวมคะแนนจากกิจกรรม แบบฝึกหัดที่ 11 และคะแนนเดี่ยวในแบบฝึกหัดที่ 12 มีคะแนนสูงสุดจะได้รับรางวัลการกล่าวคำชมเชยจากครู

13. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาเกี่ยวกับตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กด และครูให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการทำงานร่วมกันของนักเรียนในกลุ่ม

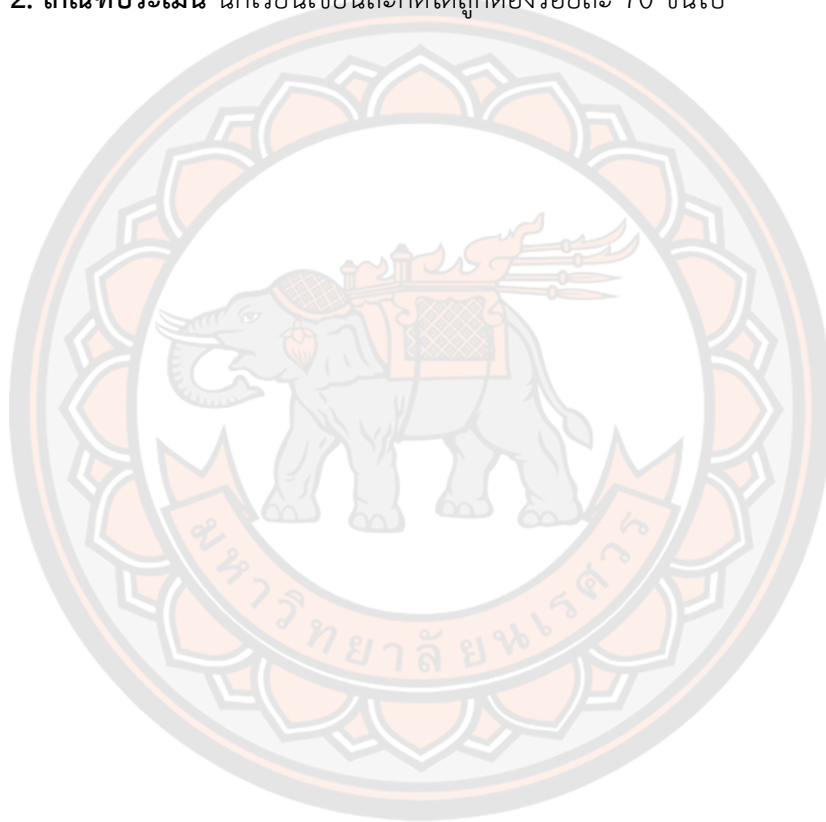
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เพลงมาตราตัวสะกดแม่ กบ
2. บัตรคำมาตราตัวสะกด
3. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ แบบฝึกหัดที่ 11 (หน้า 21) และแบบฝึกหัดที่ 12 (หน้า

22)

การวัดและประเมินผล

1. วิธีการวัด ตรวจสอบผลงานนักเรียนแบบฝึกหัดที่ 11 และ 12
2. เกณฑ์ประเมิน นักเรียนเขียนสะกดได้ถูกต้องร้อยละ 70 ขึ้นไป

บันทึกผลหลังการสอน

1. การเข้าเรียนของนักเรียน

จำนวนนักเรียนทั้งหมด.....คน มาเรียน.....คน ขาดเรียน.....คน

2. รายชื่อนักเรียนที่ขาดเรียน

ลำดับ	นักเรียนที่ขาดเรียน	สาเหตุที่ขาดเรียน
1		
2		
3		
4		
5		

3. ผลการเรียนรู้

- จำนวนผู้เรียนทั้งหมด.....คน
- นักเรียน ผ่าน ตัวชี้วัดมีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....
- นักเรียน ไม่ผ่าน ตัวชี้วัดมีจำนวน.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

นักเรียน ไม่ผ่าน ตัวชี้วัด

1.....

สาเหตุ.....การแก้ไข.....

2.....

สาเหตุ.....การแก้ไข.....

4. ปัญหาและอุปสรรคระหว่างการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

5. การปรับปรุงและพัฒนา

.....

.....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

สารบัญ

	หน้า
มาตราตัวสะกด คืออะไร	1
มาตราตัวสะกดแม่ กก	2
แบบฝึกหัดที่ 1	4
แบบฝึกหัดที่ 2	5
มาตราตัวสะกดแม่ กน	6
แบบฝึกหัดที่ 3	8
แบบฝึกหัดที่ 4	9
มาตราตัวสะกดแม่ กด	10
แบบฝึกหัดที่ 5	12
แบบฝึกหัดที่ 6	13
แบบฝึกหัดที่ 7	14
แบบฝึกหัดที่ 8	15
แบบฝึกหัดที่ 9	16
แบบฝึกหัดที่ 10	18
มาตราตัวสะกดแม่ กบ	19
แบบฝึกหัดที่ 11	21
แบบฝึกหัดที่ 12	22
บรรณานุกรม	23

มาตราตัวสะกด คืออะไร ???

มาตราตัวสะกด คือ พยางค์หนึ่งที่ประกอบอยู่ท้ายสระ และมีเสียงประสมเข้ากับสระ มาตราตัวสะกดมีอยู่ 8 มาตรา ได้แก่ กง กน กม กก กต กบ เกย และเกอว

มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คืออะไร ??

ในหนึ่งมาตรามีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน เพราะออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน มี ๔ มาตรา

มาตราตัวสะกดแม่
กก

มาตราตัวสะกดแม่
กบ

มาตราตัวสะกดแม่
กน

มาตราตัวสะกดแม่
กต

แม่ กก เป็นคำที่พยัญชนะต้น
ประสมกับสระต่าง ๆ และมี ก เป็น
ตัวสะกด (อาจมีรูปวรรณยุกต์หรือ
ไม่มีก็ได้ หรือบางคำอาจมีตัว
การันต์ด้วยก็ได้) เรียกว่า สะกดตรง
ตามมาตรา

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กก ที่สะกดตรงตามมาตรา

ปก หมอก อนุรักษ์ โลก ตัก ปลุก
แตก จาก ปาก ตะกุกตะกัก สกปรก ฯลฯ

นอกจากนี้ คำที่ประสมสระต่าง ๆ และมี ข ค ฃ เป็นตัวสะกดและ
อ่านออกเสียงอย่าง ก สะกด ก็เป็นคำในมาตราแม่กกด้วย เรียกว่า
สะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กก ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

สุน^ข อ่านว่า สุน-นัก
วิห^ค อ่านว่า วิ-หก
โร^ค อ่านว่า โรก
พรร^ค อ่านว่า พัก

เล^ข อ่านว่า เลก
เม^ฃ อ่านว่า เมก
ไช^ค อ่านว่า ไชก
อัค^ค อ่านว่า อัค-คิ
วรร^ค อ่านว่า วัก

มาตราตัวสะกดแม่

นกแสกนกกระสา	แกรก ๆ มาเวลาดีก
น้ำมากแลน้ำล็ก	แลน้ำหมึกแลน้ำหมาก
ปลาอุกปลาอุกดัก	แลปีกหลีกแลครกสาก
ชักเสาเอาเชือกกลาก	จะผูกจากให้จักดอก

ฯลฯ

เติก ๆ ดูกระจก	อย่าให้ตกมักจักแตก
ปลุกเผือกผักถามหญ้าแพรก	หญ้าคาแฝกอย่าให้รก
ข้าวเปลือกแลข้าวสุก	เลือกปลาดุกทำห่อหมก
ด่าทอต่อตีชก	ถูกศอกอกหกถลา

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง : ประถม ก กา ฉบับหอสมุดหอแห่งชาติ

แบบฝึกหัดที่ 1

แม่ กก พาสุนัข

คำชี้แจง จงหาคำที่มีตัวสะกดในมาตราแม่ กก จากตาราง แล้วนำไปเขียนให้ครบ (10 คำ)

เ	ก	ดี	ห	กั	เ	ค	ป	ล	ก
ป	า	ป้	วิ	จ	ท	ว	เ	น	ป
ลื	ว	บ	ห	บ	ค	า	ม	เ	กั
อ	น	า	ค	เ	โ	ม	ยั	ปี้	ส
ก	พี	ก	ข	ฝ	น	สุ	ด	น	ก
โ	ว้	ะ	ไ	ฟ	โ	ข	สั	ไ	ป
ผ	ป	น	โ	สุ	ล	สั	น	ป	ร
ลั	ไ	เ	ก	นั	ยิ	ห	ม	ว	ก
ตั	ว	เ	ล	ข	ฟ	ะ	ตั	อ	า
พ	ะ	ร	ห	ญั	บ	ริ	จ	า	ค

เลือก

แบบฝึกหัด 2

แม่ กก ฟาสนุก

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตามคำอ่านต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. สุ - นั ก เขียนเป็น ^{สนัข}
2. บอ - ริ - จาก เขียนเป็น
3. วั ก - ชิน เขียนเป็น
4. ปุ ย - เม ก เขียนเป็น
5. พาก - พุม เขียนเป็น
6. สก - กะ - ปรง เขียนเป็น
7. สุ ก - ขะ - สีก - สา เขียนเป็น
8. อัก - คี เขียนเป็น
9. บอ - ริ - โปก เขียนเป็น
10. วิ - หก เขียนเป็น

แม่ กน เป็นคำที่พยัญชนะต้น
ประสมกับสระต่าง ๆ และมี **น** เป็น
ตัวสะกด (อาจมีรูปวรรณยุกต์หรือไม่
มีก็ได้ หรือบางคำอาจมีตัว
การันต์ด้วยก็ได้) เรียกว่า ตัวสะกด
ตรงมาตรา

มาตราตัวสะกดแม่
กน

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กน ที่สะกดตรงตามมาตรา

เกวียน ชื่น ดิน เกื่อน สะพาน ประธาน หลาน
โขน ขุน เรือน เพื่อน ปิ่น ชื่น กวน ฯลฯ

นอกจากนี้ คำที่ประสมสระต่าง ๆ และมี **ญ ณ ร ล พ** เป็นตัวสะกด
และอ่านออกเสียงอย่าง น สะกด ก็เป็นคำในมาตราแม่กนด้วย เรียกว่า
ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กน ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

ขวัญ	อ่านว่า	ขวัน	
ขำนาญ	อ่านว่า	ขำ - นาน	ศาล
ปริญญ	อ่านว่า	ปะ - ริน - ยา	อ่านว่า
โบราณ	อ่านว่า	โบ - ราน	วาน
ประมาน	อ่านว่า	ประ - มาน	
อาหาร	อ่านว่า	อา - หาน	
มโหฬาร	อ่านว่า	มะ - โห - ลาน	

มาตราตัวสะกดแม่

เป็นเจ้าของมีบุญล้น

เป็นคนหมั่นเล่าเรียน

คนพาลสันดานโง่

ขอทานท่านเลี้ยงตน

เรือกสวนหมั่นพรวนดิน

เถาวัลย์ขึ้นพันไม้

มีผู้คนใช้เสมียน

ให้ปากเพียรเขียนทุกคน

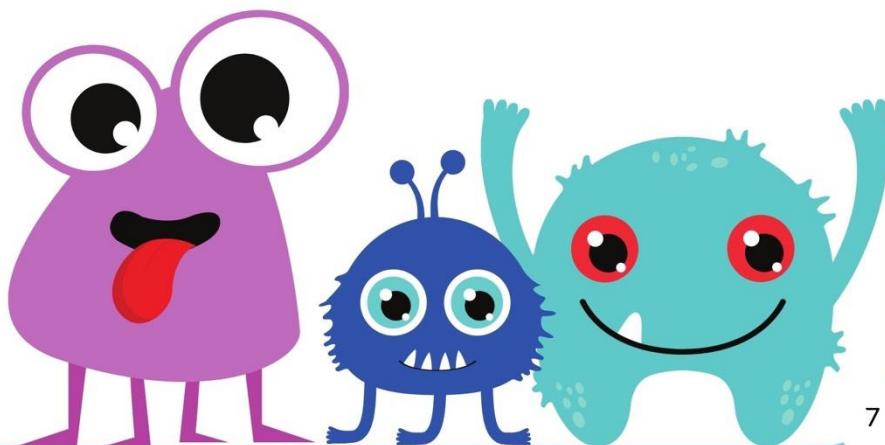
เป็นคนโง่เดินถนน

เดินด้นด้นชุกชนไป

ต้นกระถินแลหงอนไก่

แลป่าใหม่ไม้แก่นจันทร์

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง : ประถม ก กา ฉบับหอสมุดหอแห่งชาติ

แบบฝึกหัด 3

แม่ กน พาเพลิน

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำกับความหมายให้ถูกต้อง

เกสร	ปริมาณ	เจริญ	มโหฬาร	วาท
ขวัญ	รัชกาล	อาภรณ์	พระอินทร์	บริเวณ

1. ผมหหรือขนที่ขึ้นเวียนเป็นก้นหอย เราเรียกว่า.....
2. ส่วนในของดอกไม้โดยมากเป็นเส้น ๆ เป็นส่วนสืบพันธุ์ของดอกไม้ คือคำว่า.....
3. เติบโต, ทำให้งอกงาม คือคำว่า.....
4. พื้นที่ภายในขอบเขตที่กำหนดไว้ คือคำว่า.....
5. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ที่ว่ายน้ำ คือคำว่า.....
6. กำหนดความมากมายของจำนวน คือคำว่า.....
7. ช่วงเวลาที่ครองราชสมบัติของพระมหากษัตริย์พระองค์หนึ่ง คือคำว่า.....
8. ยิ่งใหญ่, กว้างใหญ่ คือคำว่า.....
9. เครื่องประดับ คือคำว่า.....
10. ชื่อเทวราชผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ ชั้นดาวดึงส์ คือคำว่า.....

แบบฝึกหัดที่ 4

แม่ กน พาเพลิน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมตัวสะกดมาตราแม่ กน ที่หายไป ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
พร้อมทั้งเขียนคำให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

บริเวณ.....

บริเวณ.....

1. บันดา.....

.....

2. มโหพา.....

.....

3. ปริมา.....

.....

4. รัฐบา.....

.....

5. รัฐธรรมนูญ.....

.....

6. รัชกา.....

.....

7. อักษร.....

.....

8. สำรา.....

.....

9. ป้.....ชา

.....

10. สั.....ญา.....

.....

แม่ กน เป็นคำที่พยัญชนะต้น
ประสมกับสระต่าง ๆ และมี **ด** เป็น
ตัวสะกด (อาจมีรูปวรรณยุกต์หรือ
ไม่มีก็ได้ หรือบางคำอาจมีตัว
การันต์ด้วยก็ได้) เรียกว่า ตัวสะกด
ตรงตามมาตรา

แม่ กน
กน
ตัวสะกดแม่

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กน ที่สะกดตรงตามมาตรา

กั ด ขั ด คาค ราค ชิด ปิด มีด อี ด ดูด
โสด ทอด เกรด วัด มีด สลด ฯลฯ

นอกจากนี้ คำที่ประสมสระต่าง ๆ และมี **จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ษ ศ ษ ส** เป็นตัวสะกดและอ่านออกเสียงอย่าง ด สะกด ก็เป็นคำในมาตรา
แม่กนด้วย เรียกว่า ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กน ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

อ่าน า จ	อ่านว่า	อ่า - นาด	ปราสา ท	อ่านว่า	ปรา - สาด
ประโย ชน	อ่านว่า	ประ - โหยด	อา วุ ธ	อ่านว่า	อา - วุด
กำ ข	อ่านว่า	ก้าด	พินา ศ	อ่านว่า	พิ - นาด
ประเสริ ฐ	อ่านว่า	ประ - เสิด	วิเศ ษ	อ่านว่า	วิ - เสด
เม ต ตา	อ่านว่า	เมด - ตา	พิ ส มัย	อ่านว่า	พิด - สะ - มัย
โอบ ถ	อ่านว่า	โอ - สด	ว ฒ นา	อ่านว่า	วัด - ทะ - นา

มาตราตัวสะกดแม่

ปลาสดสดสด
เม็ดผดไม้กงพัด
ไข่เปิดเจ็ดแปดใบ
ลูกกลางสาตแลมั่งคุด

ทั้งปลากดและปลากัด
แลพวกสัตว์พวกมนุษย์
จัดแจงไว้จะให้บุตร
เม็ดละมุดแลพุทรา

ฯลฯ

ถือชุดจุดประทัด
มะกรูดชะลูดป่า
ผักคราดผักกาดใหญ่
เรือดไร่แลไผ่มัด

ไผ่ยุงปักไม้ดัดถ้ำ
กฤษณาและชะมด
สารพัดใช้ได้ดีหมด
ให้กำหนดทุกบรรทัด

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง : ประถม ก กา ฉบับหอสมุดหอแห่งชาติ

แบบฝึกหัด 5

แม่ กด ชวนคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่ถูกต้องลงในตารางอักษรไขว้

	1. ก							2.				
	า				1.	3.						
	ช											
2.			4.			3.						
									6.			
					4.							
					5.							

แนวนตั้ง

1. สถานะหนึ่งของสสาร ลอยอยู่บนอากาศ เราเรียกว่า
2. สัตว์ชนิดหนึ่งที่อยู่ในทะเลทราย มีโหนกอยู่บนหลัง
3. เวลาภายภาคหน้าที่ยังไม่มาถึง
4. กฎเกณฑ์เพื่อใช้บังคับบุคคลให้ปฏิบัติตาม
5. การกระทำไปตามกฎ ระเบียบแบบแผน
6. การกระทำทุกอย่างสิ้นสุด หรือเรียบร้อย

แนวนอน

1. การนำสิ่งที่ทำมาจากดินเผารูปทรงสี่เหลี่ยมนำมาประสานกัน
2. การทำให้เห็น
3. พยานที่มีอยู่ในเทพนิยาย
4. คำที่มีความหมายว่า วิเศษ, ดีเลิศ, ดีที่สุด

แบบฝึกหัด

6

แม่ กด ชวนคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนตามคำอ่านต่อไปนี้และขีดเส้นใต้คำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กด
ให้ถูกต้อง

1. ก้าด เขียนเป็น ก้าช
2. กด - หมาย เขียนเป็น
3. ครุด เขียนเป็น
4. ดรวด - สอบ เขียนเป็น
5. สัก - กะ - หราด เขียนเป็น
6. วิ - วัด เขียนเป็น
7. ณะ - หนด เขียนเป็น
8. ประ - เสริด เขียนเป็น
9. ปรา - กด เขียนเป็น
10. ปะ - ตี - บัด เขียนเป็น
11. เสด เขียนเป็น
12. อุด เขียนเป็น
13. อิด เขียนเป็น
14. อง - อาด เขียนเป็น
15. อะ - นา - คด เขียนเป็น

แบบฝึกหัด

7

แม่ กด ชวนคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนเรียงพยัญชนะ สระที่กำหนดให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง

ศ ^ เ ว ษ

วิเศษ

1. บ ั ช ั ริ ท

2. ท ต ำ บี ณ บ

3. ต ำ ต ม เ

4. ท มุ ส ร

5. ฐ ร์ ร ตี ป ษ ะ

6. ะ ศ ท ร เ ป

7. ว ทิ ทั น์ ศ

8. ธ ฎิ เ ป ส

9. พ ร ร ต บ

10. เ อุ ตี บั ตุ ห

แบบฝึกหัดที่ 8

แม่ กด ชวนคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ หน้าคำที่สะกดถูก
ทำเครื่องหมาย ✗ หน้าคำที่สะกดผิด พร้อมทั้งเขียนแก้คำที่ถูกต้อง

1. _____ บินบาท
2. _____ โกรธ
3. _____ หัตถ์
4. _____ รสชาติ
5. _____ อาวุธ
6. _____ ประดิษฐ์
7. _____ ชื่อสัตย์
8. _____ บริษัท
9. _____ โอกาส
10. _____ สังเกต

แบบฝึกหัด

9

แม่ กด ชวนคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านปริศนาคำทาย แล้วตอบคำถามด้วยแม่กด ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา
ตัวสะกด แต่มีลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ฉันคือเหตุการณ์
หากไม่ระวัง

พาลพาของพัง
พลาดพลั้งเจ็บตัว

.....
.....
อุบัติเหตุ

1. เป็นสัตว์เซตרון	นั่งนอนบนทราย	
น้ำตาล สีกาย	มีหนอกบนหลัง	
2. ฉันมีเครื่องยนต์	ช่วยคนทำนา	
ไถดิน พรวนหญ้า	เดินหน้าด้วยล้อ	
3. สัมผัสฉันได้	แต่ไร้วัดตน	
มีทุกแห่งหน	ทุกคนต้องใช้	
4. มีจอสีเหลี่ยม	เต็มเปี่ยมความรู้	
ทุกคนชอบดู	ทั้งข่าวละคร	
5. ส่องแสงความร้อน	มาตอนกลางวัน	
ต้นไม้ พืชพันธุ์	เจริญเติบโต	

6. ตัวฉันมีรูปร่าง
 ผู้คนขีดเขียนฉัน
 หรือพากันพับเล่นเอ๋ย
7. พญานกในวรรณคดี
 ครึ่งคน ครึ่งนกไซ้
 ใครตอบได้ ช่วยตอบที
8. ในวัดมีทุกที่
 สถานที่ใช้ฟังธรรม
 พระเนรพราทำวัตรเอ๋ย
9. รักษาคนเจ็บป่วย
 ท่านช่วยเหลือทุกคน
 ที่ทุกข์ทนกับโรคภัย
10. ขึ้นต้นคำว่า สวน
 เห็นแต่ ยีราฟ หมี
 ชะนี เสือ อีกแก่งกวาง

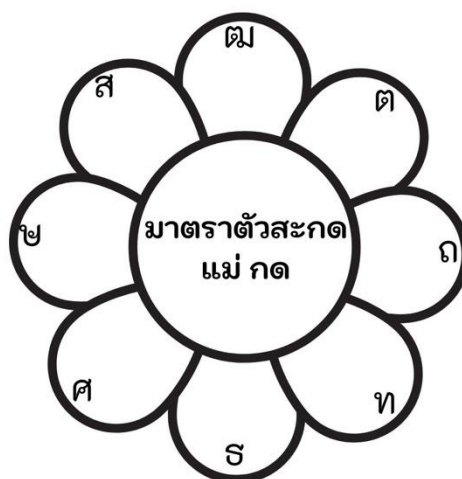
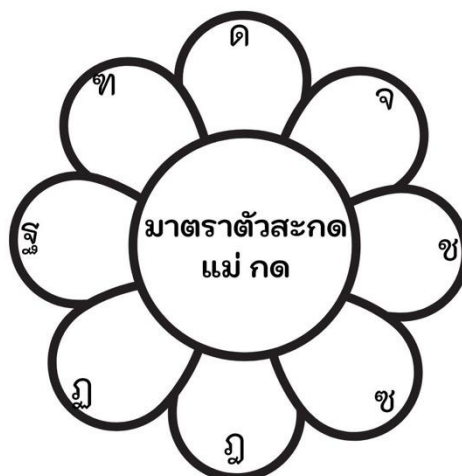

แบบฝึกหัด 10

แม่ กด ชวนคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กด ดังต่อไปนี้ ลงในกลีบดอกไม้อย่างละ

1 คำ

แม่ กบ เป็นคำที่พยัญชนะต้น
ประสมกับสระต่าง ๆ และมี **บ** เป็น
ตัวสะกด (อาจมีรูปวรรณยุกต์หรือ
ไม่มีก็ได้ หรือบางคำอาจมีตัว
การันต์ด้วยก็ได้) เรียกว่า ตัวสะกด
ตรงตามมาตรา

มาตราตัวสะกดแม่
กบ

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กบ ที่สะกดตรงตามมาตรา

ลึบ คาบ รวบ กราบ ขับ ฉบับ สือบ
จิบ ละโมบ เพียบ ประดับ ระบบ ฯลฯ

นอกจากนี้ คำที่ประสมสระต่าง ๆ และมี **ป พ ฟ ภ** เป็นตัวสะกดและ
อ่านออกเสียงอย่าง บ สะกด ก็เป็นคำในมาตราแม่กบด้วย เรียกว่า ตัว
สะกดไม่ตรงตามมาตรา

ตัวอย่างคำในมาตราตัวสะกด แม่ กบ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา

ชูป	อ่านว่า	ชูป	เทพ	อ่านว่า	เทบ
สาป	อ่านว่า	สาบ	ทิพย์	อ่านว่า	ทิบ
ทวีป	อ่านว่า	ทะ - วิบ	กาพย์	อ่านว่า	กาบ
ประทีป	อ่านว่า	ประ - ทิบ	ลิฟต์	อ่านว่า	ลิบ
ทัพ	อ่านว่า	ทับ	ลาภ	อ่านว่า	ลาบ
ศพ	อ่านว่า	สบ	โลภ	อ่านว่า	โลบ

มาตราตัวสะกดแม่

เล่ากบจบแบบฉบับ ครั้งนี้จะกลับ ประดับประดาจิตกลอน
 นกกระจาบอาบเคล้าเกสร คาบแกลบแลบจร ไปจับต้นบวบสวบสาบ
 เอาลอบตักกบพบตะพาบ กัดปวดปลาบ ๆ เลือดอาบแสบเจ็บเห็บชา
 ผักปลาบผักตบตะขบป่า หัดเย็บตะเข็บผ้า หัดจับให้กลีบเรียบไว้

ไม่ปรากฏชื่อผู้แต่ง : ประถม ก กา ฉบับหอสมุดหอแห่งชาติ

แบบฝึกหัด 11

แม่ กบ มหิศจรรย

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กบ ลงในช่องว่าง

ตัวอย่าง

ร่างกายของมนุษย์ที่เสียชีวิต เรียกว่า

ศ พ

1. กีฬานิดหนึ่งใช้ไม้ตีลูกกลม ๆ ให้ลงในหลุมที่กำหนด คือ

2. การแสดงอาการความนับถือ เรียกว่า การ

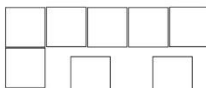
3. ฉันเป็นสัตว์ชนิดหนึ่ง มีคอยาว ๆ ชอบกินใบไม้ ฉันคือ

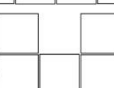
4. ความอยากได้ไม่รู้จักพอ เราเรียกว่า ความ

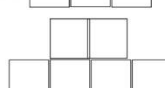
5. สิ่งที่วาดหรือเขียนลงบนกระดาษ เรียกว่า

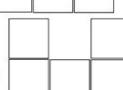
6. เครื่องสำหรับพาคนหรือของขึ้นลงในอาคารสูง คือ

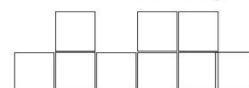
7. การยกอาหารหรือเครื่องดื่มมาบริการแก่คนอื่น

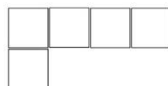
8. เครื่องดักข้าวและแกงมีรูปร่างคล้ายช้อน แต่ใหญ่กว่า

9. วัดดู หรือสิ่งของที่มีราคา

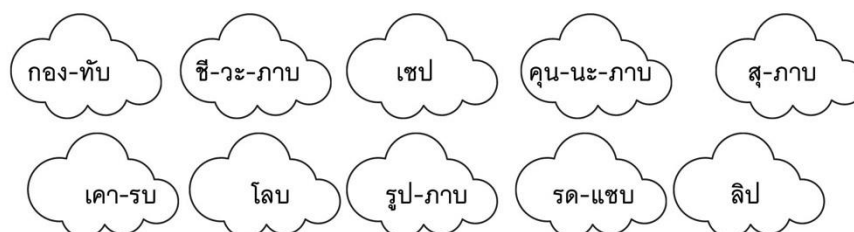
10. กีรียา ท่าที่เรียบร้อย

แบบฝึกหัด 12

แม่ กบ มหิศจรรย

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้นำไปเติมคำลงในช่องว่าง และเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง

1. การพูดใช้คำพูดที่.....กับผู้อื่นเป็นสิ่งที่ดี
2.ของพระนเรศวรเป็นฝ่ายชนะในสงคราม
3. การให้ความ.....ต่อผู้ใหญ่เป็นสิ่งที่เด็ก ๆ ควรทำ
4. เพื่อนของฉันเป็นชาวอีสานชอบกินอาหารที่มี..... เช่น ส้มตำ ลาบ เป็นต้น
5. เมื่อเข้าฝนตกทำให้ไฟดับ จึงทำ.....ค้าง
6. การใช้ปุ๋ย.....เป็นทางเลือกหนึ่งในการรักษาสภาพดินให้มีความสมบูรณ์
7. ถ้าหากเธอ.....มาก อาจจะทำให้เธอต้องสูญเสียมากกว่านี้
8. หากเธอต้องการจะกด.....ข้อมูล เราต้องกดที่เมนูแฟ้มและเลือกบันทึก
9.ใบนี้ ศิลปินได้วาดเพื่อสะท้อนสังคมของประเทศไทย
10. ชีวิตของคนไทยในช่วงโควิดควรได้รับวัคซีนที่มี.....ดี เพื่อป้องกันจากโรคโควิด

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. บัญชีคำศัพท์พื้นฐาน ที่ใช้ในการสอนภาษาไทย ป.3. กรุงเทพฯ : สกสค. ลาดพร้าว.
- มานพ สอนศิริและคณะ. แบบฝึกหัด รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ป.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ อจท.
- มานพ สอนศิริและคณะ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย หลักภาษาและการใช้ภาษา ป.3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์ อจท.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : นามมีบุ๊คส์.
- ลำภู จอมอาจ. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน เล่ม 3. เชียงราย : โรงเรียนอนุบาลเชียงของ.

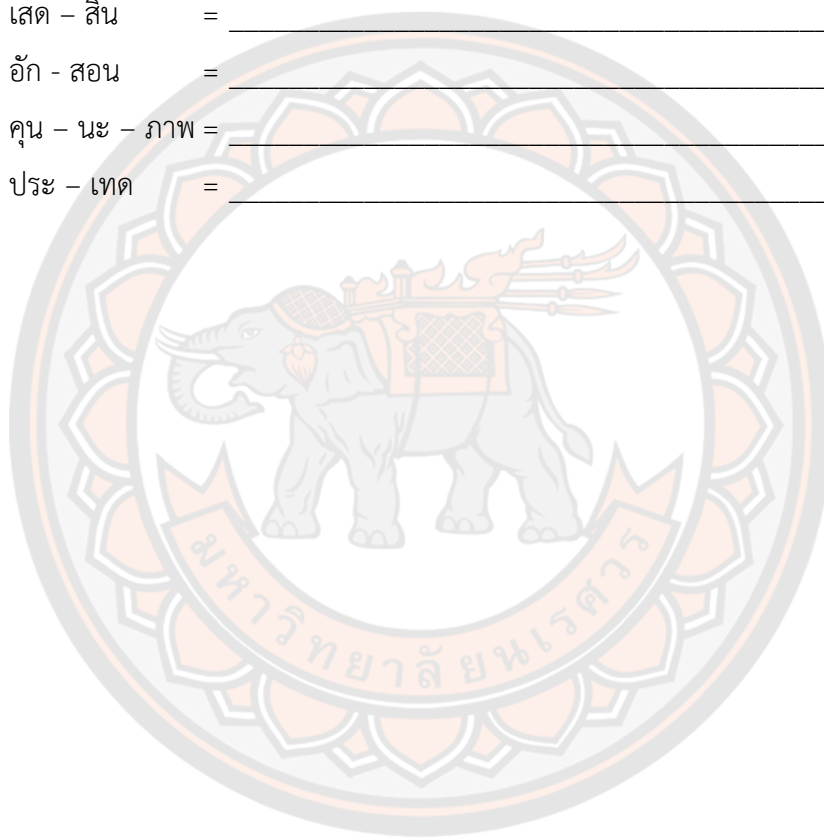
แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาศำตอบให้ตรงกับข้อ ก, ข, ค และ
ง ลงในกระดาศำตอบ

1. **อาวุธ** มีตัวสะกดในมาตราใด
ก. แม่กก ข. แม่กบ ค. แม่กด ง. แม่กบ
2. คำที่ขีดเส้นใต้ ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราเดียวกับคำว่า **สัญญาณ**
ก. โชคดี ข. ปลาฉลาม ค. สร้อยคอ ง. พิราบ
3. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราเดียวกับคำว่า **ครูท**
ก. ศพ ข. แพทย์ ค. ภาพ ง. เปลือก
4. **ขวัญชอบกินอาหารที่มีรสชาติแซ่บ** มีคำในมาตราแม่กน กี่คำ
ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ ง. 4 คำ
5. คำในข้อใดสะกดถูกต้อง
ก. เคารบ ข. คำนวน ค. สาเหตุ ง. ก้าด
6. คำในข้อใดออกเสียงตัวสะกดต่างจากพวก
ก. สุนัข ข. ทัพพี ค. ปุยมะข ง. ตัวเลข
7. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก
ก. อัคคี ข. หอยทาก ค. เลขหก ง. ประดิษฐ์
8. เมื่อเข้ากอล์ฟเจอเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เขาติดอยู่ในลิฟต์ ทำให้เขาไปดูภาพยนตร์สาย จึงทำ
ให้เพื่อน ๆ ของเขาโกรธเป็นอย่างมาก จากข้อความข้างต้นมีคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด
ทั้งหมดกี่คำ
ก. 3 คำ ข. 4 คำ ค. 5 คำ ง. 6 คำ
9. ประโยคในข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กด
ก. เขาได้รับรางวัล ข. เขามีอาชีพรับจ้าง
ค. เขาไปเที่ยวอุทยาน ง. เขาเขียนลงในกระดาศ
10. “การใช้นานอนหลับควรอยู่ในความดูแลของ.....” จากข้อความข้างต้นนำคำใดมาเติมลงใน
ช่องว่างได้อย่างเหมาะสม
ก. เศรษฐี ข. ตำรวจ ค. แพทย์ ง. สารวัตร

ตอนที่ 2 ให้นักเรียนเขียนสะกดคำตามคำอ่านให้ถูกต้อง

11. พัก - พวก = _____
12. สุ - นัก = _____
13. เคา - รบ = _____
14. สาบ - แข่ง = _____
15. วิ - เสด = _____
16. สูด - ลั่น = _____
17. เสด - ลั่น = _____
18. อัก - สอน = _____
19. คุณ - นะ - ภาพ = _____
20. ประ - เทด = _____

ภาคผนวก ง การพัฒนาเครื่องมือวิจัย

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามคะแนนกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมมาก
คะแนน	3	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมน้อย
คะแนน	1	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	สาระสำคัญ					
1.1	สาระสำคัญระบุแก่นของความรู้					
1.2	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
1.3	เหมาะสมกับวัยของนักเรียน					
2	ตัวชี้วัด					
2.1	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้					
2.2	ตัวชี้วัดสอดคล้องกับการเขียนไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดตามหลักสูตร					
3	จุดประสงค์การเรียนรู้					
3.1	จุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
3.2	จุดประสงค์การเรียนรู้ระบุพฤติกรรมสอดคล้องกับการ					

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	เขียนไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด					
4	เนื้อหา					
4.1	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
4.2	เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน					
4.3	เหมาะสมกับเวลาเรียน					
5	กิจกรรมส่งเสริมการเขียนสะกดไม่ตรงตามมาตรา					
5.1	กิจกรรมสอดคล้องกับเทคนิค STAD					
5.2	กิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน					
6	การวัดผลและประเมินผล					
6.1	วิธีการวัดสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
6.2	เกณฑ์การประเมินผลเหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน					
6.3	เครื่องมือสามารถใช้วัดพฤติกรรมผู้เรียนได้					

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ผลคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 8 ผลคะแนนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อประกอบแบบฝึกทักษะการ
เขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรการตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
โดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.1	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
1.2	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
1.3	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมระดับมากที่สุด
			เฉลี่ย	4.89	0.33	เหมาะสมระดับมากที่สุด
2.1	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมระดับมากที่สุด
2.2	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
			เฉลี่ย	4.83	0.29	เหมาะสมระดับมากที่สุด
3.1	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
3.2	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมระดับมากที่สุด
			เฉลี่ย	4.83	0.41	เหมาะสมระดับมากที่สุด
4.1	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
4.2	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
4.3	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด
5.1	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมระดับมาก
5.2	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมระดับมากที่สุด
			เฉลี่ย	4.50	0.00	เหมาะสมระดับมากที่สุด

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
6.1	5	5	4	4.67	0.58	เหมาะสมระดับมากที่สุด
6.2	5	4	5	4.67	0.58	เหมาะสมระดับมากที่สุด
6.3	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมระดับมาก
			เฉลี่ย	4.44	0.33	เหมาะสมระดับมาก
			เฉลี่ยรวม	4.75	0.18	เหมาะสมระดับมากที่สุด

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
(สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมตามคะแนนกับความคิดเห็นของ
ท่าน โดยใช้หลักเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

คะแนน	5	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมมาก
คะแนน	3	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมน้อย
คะแนน	1	หมายถึง รายการนี้มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
1	การจัดหน้า					
1.1	คำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย					
1.2	ตัวอย่างประกอบ ชัดเจน ถูกต้อง					
1.3	จัดส่วนที่เป็นเนื้อหาได้พอเหมาะกับหน้ากระดาษ					
2	เนื้อหา					
2.1	เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์และกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD					
2.2	เนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน					
2.3	เนื้อหากระชับรัดกุม เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด					
2.4	เนื้อหาสอดคล้องกับระดับภาษา ความต้องการและความสามารถของผู้เรียน					
3	กิจกรรมการฝึก					
3.1	ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมเหมาะสมต่อเนื้อเรื่อง					
3.2	กิจกรรมเหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
3.3	กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสดูฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ					

ข้อ	รายการ	ระดับความเหมาะสม				
		5	4	3	2	1
	ไม่ตรงตามมาตรา					
3.4	กิจกรรมให้โอกาสผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วม					
4	การประเมินผล					
4.1	วิธีประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหาบทเรียน					
4.2	วิธีประเมินผลเหมาะสมกับกิจกรรมการฝึก					

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

ผลพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม
มาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 9 แสดงผลพิจารณาความเหมาะสมของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรา
ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ ที่	ผู้เชี่ยวชาญ			$\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1.1	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
1.3	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
			เฉลี่ย	4.89	0.33	เหมาะสมมากที่สุด
2.1	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2	4	4	4	4.00	0.00	เหมาะสมมาก
2.3	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
2.4	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
			เฉลี่ย	4.67	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.1	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.3	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.4	5	5	5	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
			เฉลี่ย	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.1	4	4	5	4.33	0.58	เหมาะสมมาก
4.2	4	5	5	4.67	0.58	เหมาะสมมากที่สุด
			เฉลี่ย	4.50	0.00	เหมาะสมมาก
เฉลี่ยรวม				4.76	0.17	เหมาะสมมากที่สุด

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพและผลลัพธ์ของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกด
ไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 10 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรา
ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 75/75

นักเรียน	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
คะแนนเต็ม (ระบุ)	10	10	15	10	10	10	65	20
คนที่ 1	8	8	9	7	7	8	47	14
คนที่ 2	7	6	9	7	7	7	43	16
คนที่ 3	9	8	12	7	9	9	54	15
คนที่ 4	6	9	14	6	7	8	50	16
คนที่ 5	9	8	13	9	8	8	55	16
คนที่ 6	7	8	10	8	8	8	49	14
คนที่ 7	7	9	9	5	6	7	43	15
คนที่ 8	8	7	13	9	6	8	51	17
คนที่ 9	8	9	12	5	8	9	51	16
คนที่ 10	5	8	11	5	7	6	42	14
คนที่ 11	7	8	13	8	6	7	49	14
คนที่ 12	7	8	10	8	8	8	49	15
คนที่ 13	7	9	9	8	6	7	46	13
คนที่ 14	8	7	13	9	6	8	51	17
คนที่ 15	8	9	12	5	8	9	51	16
คนที่ 16	9	9	13	8	9	8	56	17

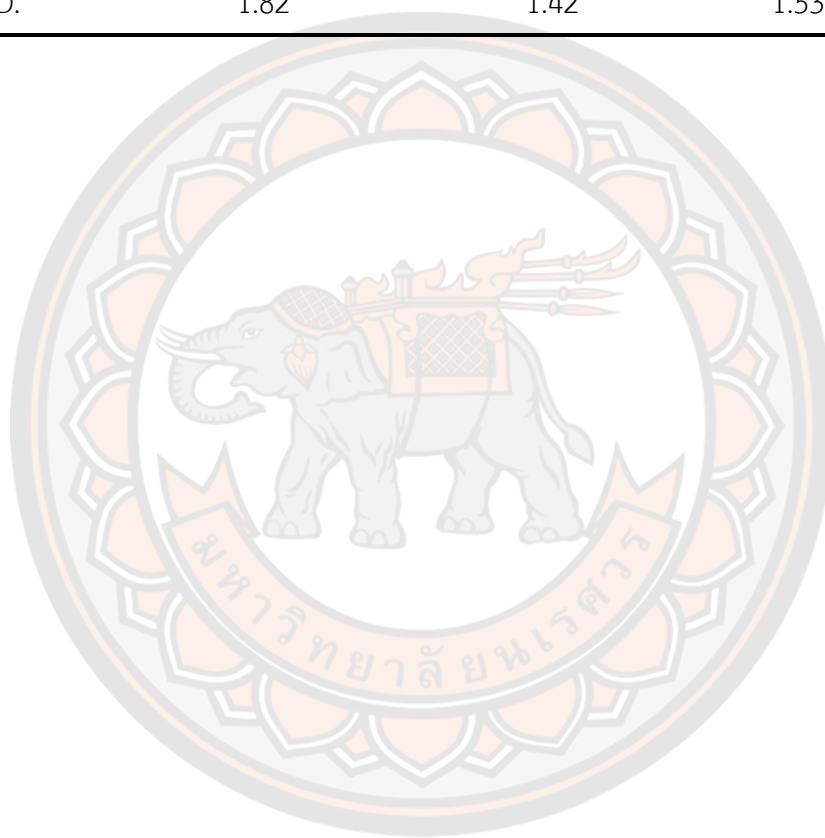
นักเรียน	ผลการสอบระหว่างเรียน						รวม	ผลการสอบ หลังเรียน
	1	2	3	4	5	6		
คนที่ 17	8	9	12	9	8	9	55	16
คนที่ 18	9	9	13	8	9	8	56	18
คนที่ 19	8	9	12	5	8	9	51	17
คนที่ 20	9	9	14	8	9	8	57	18
รวม	154	166	233	144	150	159	1006	314
เฉลี่ย	7.70	8.30	11.65	7.20	7.50	7.95	50.30	15.70
เฉลี่ยร้อยละ	77.00	83.00	77.67	72.00	75.00	79.50	77.38	78.50
E1/E2	77.38							78.50

ผลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรา
ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 11 แสดงผลคะแนนของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
เรื่อง มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	ก่อนเรียน 20 คะแนน	หลังเรียน 20 คะแนน	ผลต่าง (D)
1	8	14	6
2	10	16	6
3	11	15	4
4	8	16	8
5	9	16	7
6	9	14	5
7	7	15	8
8	9	17	8
9	10	16	6
10	8	14	6
11	9	14	5
12	10	15	5
13	9	13	4
14	12	17	5
15	13	16	3
16	12	17	5
17	13	16	3
18	11	18	7

คนที่	ก่อนเรียน 20 คะแนน	หลังเรียน 20 คะแนน	ผลต่าง (D)
19	10	17	7
20	13	18	5
รวม	201	314	113
ค่าเฉลี่ย	10.05	15.70	5.65
S.D.	1.82	1.42	1.53

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

ตาราง 12 แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบต่อไปนี้ มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หรือไม่ และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “คะแนนพิจารณา” ตามความคิดเห็นของท่าน

- ให้ +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ 0 หมายถึง ไม่แน่ใจข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ให้ -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตอนที่ 1 รูปแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. สามารถจำแนกมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้อย่างถูกต้อง	1. บริโภค มีตัวสะกดในมาตราใด ก. แม่กก ข. แม่กบ ค. แม่กต ง. แม่กบ				
	2. ททรัพย์ มีตัวสะกดในมาตราใด ก. แม่กก ข. แม่กบ ค. แม่กต ง. แม่กบ				
	3. โบราณ มีตัวสะกดในมาตราใด ก. แม่กก ข. แม่กบ ค. แม่กต ง. แม่กบ				
	4. อาวุธ มีตัวสะกดในมาตราใด ก. แม่กก ข. แม่กบ ค. แม่กต ง. แม่กบ				

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนน พิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	5. คำที่ขีดเส้นใต้ ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราเดียวกับคำว่า สัญญาณ ก. โชคดี ข. ปลาฉลาม ค. สร้อยคอ ง. พืราบ				
	6. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตราเดียวกับคำว่า ครุฑ ก. ศพ ข. แพทย์ ค. ภาพ ง. เปลือก				
	7. เมื่อเข้ากอล์ฟเจอเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เขาติดอยู่ในลิฟต์ ทำให้เขาไปดูภาพยนตร์สาย จึงทำให้เพื่อน ๆ ของเขาโกรธเป็นอย่างมาก จากข้อความข้างต้นมีคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดทั้งหมดกี่คำ ก. 3 คำ ข. 4 คำ ค. 5 คำ ง. 6 คำ				
	8. ขวัญชอบกินอาหารที่มีรสชาติแซ่บ มีคำในมาตราแม่กน กี่คำ ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ ง. 4 คำ				
2. เขียนคำ สะกดคำได้อย่างถูกต้อง	9. คำในข้อใดสะกดถูกต้อง ก. เคารบ ข. คำนวน ค. สาเหตุ ง. ก้าด				
	10. คำในข้อใดสะกดไม่ถูกต้อง ก. อุโบสถ ข. มหาสมุทร ค. โทรทัศน์ ง. ลิฟต์				
	11. ข้อใดสะกดด้วยตัวสะกดมาตรา				

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนน พิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	แม่ กก ก. ทรีพพ์ ข. สร้อย ค. อัคคี ง. ภาพย				
	12. ข้อใดสะกดด้วยตัวสะกดมาตราแม่ กน ก. ประมาณ ข. ประเสริฐ ค. ประหลาด ง. ประสบ				
	13. คำในข้อใดออกเสียงตัวสะกดต่างจากพวก ก. สุนัข ข. ทัพพี ค. ปุยมะฆ ง. ตัวเลข				
	14. ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก ก. บริษัท ข. ทัพ ค. ลิฟต์ ง. คำสาป				
	15. คำที่ขีดเส้นใต้ข้อใดมีตัวสะกดต่างจากพวก ก. อัคคี ข. หอยทาก ค. เลขหก ง. ประดิษฐ์				
	16. ประโยคในข้อใดมีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กด ก. เขาได้รับรางวัล ข. เขามีอาชีพรับจ้าง ค. เขาไปเที่ยวอุทยาน ง. เขาเขียนลงในกระดาษ				
3. เลือกใช้คำที่ถูกต้อง	17.....ของวัดโพธิ์มีความสำคัญอย่างมากในสมัยอยุธยา ก. ธรรมชาติ ข. ปฏิบัติ				

ตอนที่ 2 แบบอัตรณ์ย แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด

จุดประสงค์การ เรียนรู้	รายการประเมิน	คะแนน พิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
เขียนคำได้อย่าง ถูกต้อง	1. พัก - พวก				
	2. สู้ - นัก				
	3. ปะ - ริน - ยา				
	4. บอ - ริ - เวณ				
	5. วิ - เสด				
	6. ปรา - กด - กาน				
	7. เสด - สิ้น				
	8. อัก - สอน				
	9. คุณ - นะ - ภาพ				
	10. แพด				
	11. มะ - โห - ลาน				
	12. สาบ - แข่ง				
	13. โกด				
	14. อง - อาด				
	15. ประ - เทด				
	16. สูด - สิ้น				
	17. ทะ - นะ - บัด				
	18. เคา - รบ				
	19. มะ - นุด				
	20. จะ - เริน				

ผลพิจารณาความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียน
สะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 13 แสดงผลพิจารณาความสอดคล้องแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ
ทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อสอบ ข้อที่	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
10	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
11	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
14	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อสอบ ข้อที่	การพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
21	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบ
ทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 14 ผลคะแนนค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบประเมินความ
สอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรง
ตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ ที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
1	0.55	ใช้ได้	0.7334 *	0.0002	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.60	ใช้ได้	0.8197 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.60	ใช้ได้	0.8197 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.65	ใช้ได้	0.6462 *	0.0021	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.55	ใช้ได้	0.5358 *	0.0149	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.50	ใช้ได้	0.6891 *	0.0008	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.80	ใช้ได้	0.5387 *	0.0143	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.55	ใช้ได้	0.7229 *	0.0003	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.65	ใช้ได้	0.5277 *	0.0168	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.40	ใช้ได้	0.0697	0.7702	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
11	0.65	ใช้ได้	0.5277 *	0.0168	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.65	ใช้ได้	0.7113 *	0.0004	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.30	ใช้ได้	0.5760 *	0.0079	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.50	ใช้ได้	0.6891 *	0.0008	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.60	ใช้ได้	0.5127 *	0.0208	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.55	ใช้ได้	0.7229 *	0.0003	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.20	ใช้ได้	-0.4044	1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
18	0.65	ใช้ได้	0.7113 *	0.0004	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อ ที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผลคุณภาพ ของข้อสอบ
19	0.55	ใช้ได้	0.5358 *	0.0149	ใช้ได้	ใช้ได้
20	0.60	ใช้ได้	0.8197 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
21	0.55	ใช้ได้	0.7334 *	0.0002	ใช้ได้	ใช้ได้
22	0.60	ใช้ได้	0.8197 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
23	0.50	ใช้ได้	0.5034 *	0.0236	ใช้ได้	ใช้ได้
24	0.50	ใช้ได้	0.0830	0.7279	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
25	0.55	ใช้ได้	0.7334 *	0.0002	ใช้ได้	ใช้ได้
26	0.60	ใช้ได้	0.8197 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
27	0.55	ใช้ได้	0.7334 *	0.0002	ใช้ได้	ใช้ได้
28	0.60	ใช้ได้	0.8197 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
29	0.65	ใช้ได้	0.7113 *	0.0004	ใช้ได้	ใช้ได้
30	0.45	ใช้ได้	-0.2349	1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
31	0.50	ใช้ได้	-0.3020	1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
32	0.70	ใช้ได้	0.2435	0.3009	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
33	0.70	ใช้ได้	-0.2653	1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
34	0.60	ใช้ได้	0.1439	0.5449	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
35	0.55	ใช้ได้	0.5358 *	0.0149	ใช้ได้	ใช้ได้
36	0.45	ใช้ได้	0.6841 *	0.0009	ใช้ได้	ใช้ได้
37	0.80	ใช้ได้	0.5387 *	0.0143	ใช้ได้	ใช้ได้
38	0.50	ใช้ได้	0.7099 *	0.0005	ใช้ได้	ใช้ได้
39	0.05	ทิ้ง	-0.0468	1.0000	ทิ้ง	ปรับปรุงหรือตัดทิ้ง
40	0.65	ใช้ได้	0.5277 *	0.0168	ใช้ได้	ใช้ได้

ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการเขียนสะกดคำ
เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 15 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบทักษะการ
เขียนสะกดคำ เรื่องมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อ ที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	คุณภาพของ ข้อสอบ
1	0.55	ใช้ได้	0.6764 *	0.0011	ใช้ได้	ใช้ได้
2	0.60	ใช้ได้	0.8788 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
3	0.60	ใช้ได้	0.8788 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
4	0.65	ใช้ได้	0.5902 *	0.0062	ใช้ได้	ใช้ได้
5	0.65	ใช้ได้	0.7200 *	0.0003	ใช้ได้	ใช้ได้
6	0.50	ใช้ได้	0.6450 *	0.0021	ใช้ได้	ใช้ได้
7	0.80	ใช้ได้	0.6383 *	0.0025	ใช้ได้	ใช้ได้
8	0.55	ใช้ได้	0.6921 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้
9	0.60	ใช้ได้	0.6061 *	0.0046	ใช้ได้	ใช้ได้
10	0.55	ใช้ได้	0.7552 *	0.0001	ใช้ได้	ใช้ได้
11	0.60	ใช้ได้	0.6061 *	0.0046	ใช้ได้	ใช้ได้
12	0.65	ใช้ได้	0.8190 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
13	0.55	ใช้ได้	0.4755 *	0.0341	ใช้ได้	ใช้ได้
14	0.65	ใช้ได้	0.6548 *	0.0017	ใช้ได้	ใช้ได้
15	0.60	ใช้ได้	0.6061 *	0.0046	ใช้ได้	ใช้ได้
16	0.65	ใช้ได้	0.8190 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
17	0.70	ใช้ได้	0.6494 *	0.0019	ใช้ได้	ใช้ได้
18	0.60	ใช้ได้	0.8788 *	0.0000	ใช้ได้	ใช้ได้
19	0.65	ใช้ได้	0.7200 *	0.0003	ใช้ได้	ใช้ได้

ข้อ ที่	ความ ยาก	แปลผล	อำนาจจำแนก	Sig.	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
20	0.55	ใช้ได้	0.6921 *	0.0007	ใช้ได้	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบ

P	min	0.5000
	max	0.8000
r	min	0.4755
	max	0.8788
KR-20 Reliability		0.9546